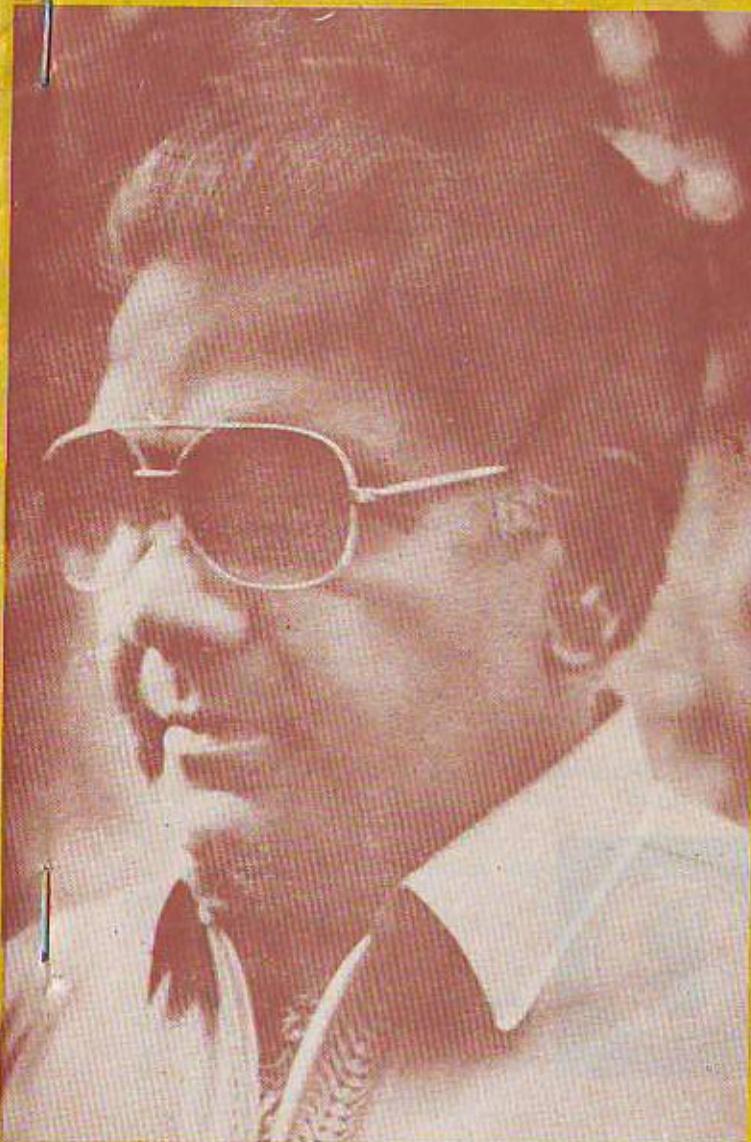

மலிகை

"MALLIKAI" PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஏப்ரல் — 1989 — மார்ச் 5 | ரூபா

சுசிரியிலோ புதிதிக்ஜீவா

Digitized by Noolanam Federation
noolanam.org, leeyanaidam.org

With the best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS – CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

53, KANDY ROAD,
JAFFNA – SRI LANKA,
phone: 23870

Branch Office :

57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA,
Phone : 24377

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியீனை, கலைகளில் உள்ளத்
சபுப்பெற்றும் நடப்பவர் பிழர்
ஈணநிலை கண்டு துள்ளுவார்”.

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

220

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

24-வது ஆண்டு

1990 -- ஜனவரியில் வெள்ளி விழா மலர் !

வரப் போகும் 1990-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் மஸ்லிகையின் வெள்ளி விழா மலர் வெளிவர உள்ளது என்றுசென்ற இதற்கு குறிப் புக்களைப் படித்துப் பார்த்தவர்கள் பலர், எம்மை அனுசியுள்ளனர்

அவர்கள் மஸ்லிகை மீது வைத்துள்ள பேரமிமானத்தை அவர்கள் எம்முடன் சம்பாஷிக்கும் பேச்சிலிருந்தே எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மலர் என்றவுடன் சாதாரணமாக ஆண்டு மலர் தயாரிக்கும் சிந்தனை எமக்கு ஏற்படவில்லை. இது ஒரு பாரிய முயற்சி. நின்று நிதானமாக யோசித்துச் செய்யக்கூடிய பெரிய வேலை.

இது சம்பந்தமாகத் தமிழ் நாட்டிலும் பலரை நேரில் சந்தித்து ஆலோசிக்க விரும்புகின்றோம். மஸ்லிகையின் நீண்ட நாளைய நண்பர்கள் பலர் அங்கும் உள்ளனர். அதன் பின் யாழ்ப்பானத்திலும், கொழுப்பிலும் உள்ள இலக்கிய நண்பர்களை ஒருங்கு கூட்டி வெள்ளி விழா மலர் பற்றிக் கருத்துப் பரிமாறல் செய்ய உத்தேசித்துள்ளோம்.

எமது முழு உழைப்பையும், ஆற்றுலையும், திறுமையையும் ஒருங்கு கூட்டி இந்த மலரைத் திறம்பட வெளிக் கொணர வேண்டுமென்பதே எமது தினசரித் தியானமாகும்.

அதையொத்த நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்களின் அபிப்பிராயங்கள், கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் போன்றவைகளைக் கேட்டுப் பெற்று வேலை செய்வதே நமது அடுத்த அடுத்த மாசத் திட்டங்களாகும்.

ஒன்றை நாம் மஸ்லிகை வைத்திருக்க வேண்டும்: எந்தச் சிற்றல்கையை ஏடும் இதுவரை தனது வெள்ளி விழா மலரை வெளியிட்டதில்லை. மஸ்லிகை இந்தச் சாதனையைச் செய்ய முழு முக்காக ஈடுபட்டுள்ளது. இதிலுள்ள நடைமுறைச் சிரமங்கள் எமக்குப் புரியாததல்ல.

கெளிவாகவே தெரியும்!

கஷ்டங்களைச் சொல்லிய சொல்லியே நானைக் கடத்துவதும் ஒரு தந்திரம்தான். பாரிய சிரமங்களுக்கு முகம் கொடுத்து, எதிர் நீச்சல் போட்டு, காரியங்களைச் செய்வனே செய்து முடிப்பதும் அரிய சாதனை தான்!

மல்லிகையின் கடந்த கால வரலாற்றைத் தெளிவாகத் தெரிந்த மர்களுக்கு ஒன்று தெரியும். நாம் சாதிக்க விரும்பியவர்களே தவிர. கம்மா மற்றவர்களைச் சொற்றிந்து சொற்றிந்து சுகம் காணபவர்கள் அல்ல.

—அதில் எங்களுக்குத் துளி கூட நம்பிக்கையுமில்லை!

மல்லிகையின் பலமே மல்லிகையை மனசார நேசிப்பவர்களின் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும்தான்.

நாம் அவர்களிடமே திறந்த மனகடன் செல்ல விரும்புகின்றோம். மல்லர் எப்படி எப்படி அமைக்கலாம் என் ஆலோசனை கேட்க விளை கின்றோம்.

இந்த மலர் வழக்கமான ஆண்டு மலர்கள் போன்று அமையாது என்பது உறுதி. இதை ஒரு புது விதமான சிறப்பு மலராக உருவாக்க விரும்புகின்றோம்.

இது சம்பந்தமான புதிய யோசனைகள், ஆக்கடிப்பவர்மான வழி நடத்தல்கள், செழுமை தரும் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டுப் பெற யோசித்துள்ளோம். அதற்கான ஆயத்த வேலைகளைக் கொடர்கின்றோம், ஆசிரியர்.

**தரமான
அச்ச வேலைகளை
அற்புதமாகச்
செய்து தருபவர்கள்.**

**இவ்செற் வர்ண வேலைகளின்
தரமிக்க தேர்ச்சியாளர்கள்**

விசயா அழுத்தகம்

551, காங்கேசன்துறை வீதி,
(நாவலர் சந்தி)
யாழிப்பாணம்.

23045

**தமிழை வளர்ப்பவர்களைத்
தமிழை வழிவைக்க வேண்டும்!**

சமீபத்தில் கொழும்பில் தமிழ்த் தீண் வீழா மிகவும் கோலாகல மாக நடந்தேறியுள்ளதாகச் செய்திகள் கூறின.

பல அமைச்சர்கள் இவ்வீழாவில் கலந்து கொண்டு நிறைய ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைக் கூறியதாகவும் அதே செய்திகள் மேலும் விரிவாக விளம்பரப்படுத்தின.

கொழும்பில் ஏதோ ஒப்புக்குத் தமிழ்த் தீண் வீழாவைக் கொண்டாடி விடுவதினால் மாத்திரம் அதன் தாற்பரியம் முழுத் தமிழ் மக்களுக்கும் சென்றுடைந்து விடாது என்பது உண்மை.

தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசமெங்கும் பரந்தளவில் இவ் வீழா கொண்டாடப்பட்டிருக்க வேண்டும்; ஆனால் அது நடைபெறவில்லை.

இந்தத் தவறை வருங்காலத்திலாவது சீர் செய்ய வேண்டும் எனச் சம்பந்தப் பட்டவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

— வெளியே; நாடு பரந்துபட்டு. கடந்த காலங்களில் தமிழக காகவே தீணசரி சிற்றித்து, உழைத்து. வாழ்ந்து வரும் எத்தனையோ கலைஞர்கள். எழுத்தாளர்கள். சிற்றிணயாளர்கள் சிற்றிப் போய்க் கிடக்கின்றனர்.

இந்த நாடு இதுவரை இவர்களைக் கண்ப பண்ணவில்லை; கௌரவிக்கவில்லை; உரிய மதிப்புத் தரவில்லை!

உதாரணமாகச் சொல்வதானால் பழு பெரு எழுத்தாளர் அ. செ. முருகானந்தன் வாழ்க்கைச் சுமையினால் அழுத்தப்பட்டு, ஒடுங்கிப் போயிருக்கின்றார். மற்றிருந்து படைப்பாளி என். எஸ். எம். ராமையா நோயாளியாகித் துண்பப்படுகின்றார்.

வாழ்வு பூராவும் தமிழுக்காக உழைத்த இவர்களைப் போன்று இன்னும் அநேகர் இந்த மன்னை இன்றும் வாழ்கின்றனர்.

தமிழுக்காகக் கோலாகலமான வீழாக்களை ஏடுப்பதை விடுத்து தரான கலைஞர்களை மதித்தித்துக் கொரவிக்கக் கற்றுக்க கொள்ள ஏல அது தமிழுக்குக் கடுக்கும் பெரு வீழாவாக அமையும்.

கொழும்பில் தமிழ்த் தின விழா

— வியாரா

கடந்த காலங்களில் தலை நகரில் பல்கலைக்கழக வளாகங்களின் ஏற்பாட்டிலும், மற்றும் திணைக்களங்களின், கலாசார அமைச்சகளின், ஏற்பாட்டிலும், தமிழ் கலைவிழாக்களும், சாகித்திய மண்டல விழாக்களும் நடைபெற்று வந்தன. ஆனால். 83 ம் ஆண்டுக்குப் பின் அத்தகைய விழாக்களின் தொகை குறைந்து போன நிலையிலும், கடந்த 5-8-89 அன்று காலை, இந்துசமய தமிழ் கலாசார, தமிழ்விவகார இராஜாங்க அமைச்சினால் ஒருங்கு செய்யப்பட்ட தமிழ்த் தின விழா சிறப்பாக நடைபெற்று மேற் சொன்ன குறையினைக் குறைக்க வாசலாக அமைந்தது.

திருமதி அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்களின் தமிழ்வாழ்த்துடன் ஆரம்பமான தமிழ்த்தின விழாவில், இந்துசமய கலாசார தமிழ் விவகார இராஜாங்க அமைச்சரின் செயலாளர் திரு. எஸ். வி. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

இவ்விழாவிற்குத் தலைமை வகித்த இந்துசமய கலாசார தமிழ் விவகார இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. பி. பி. தேவாசுதாசுக்கரன் அவர்கள் தனது தலைமையைக்கிறார் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றன.

“இலங்கை பல இனங்களைக் கொண்ட நாடு. பல மதங்களைத் தழுவும் மக்கள் வாழ்கிற நாடு. பலதரப்பட்ட தன்மை கொண்ட நம் நாட்டிலே இரு மொழி கள் பிரதான மொழிகளாகும். இந் நாட்டின் தேசிய மொழிகளாகும். இவ்விரண்டு மொழிகளும் உத்தியோகபூர்வ மொழிகள் எனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த இரு மொழிகளுக்கும் தேசிய ரீதியிலான விழா எடுப்பது மிகவும் பாருத்தமானதாகும்” என உரைத்த அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் தனது உரையில், ‘இலங்கையின் பல பகுதிகளில் இருந்து தமிழ் பேராசிரியர்களும், கலிஞர்களும், இலக்கிய கர்ந்தாக்களும், நாவலாசிரியர்களும். சிறுகதை எழுத்தாளர்களும், பத்திரிகைத்துறை ஜாம்பவாளர்களும் தொன்றி சேவையாற்றியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் இலங்கையின் விமர்சனர்கள் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது’ எனக் குறிப்பிட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தனது தலைமையூரையை ஒரு சிறப்பான இலக்கியப் பேருரையாக நிகழ்த்தினார்.

அடுத்து, இவ்விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட கல்வி, கலாசார, தகவற்றுறை அமைச்சர் திரு. டபிள்யூ. ஜே. எம். ஜோகுப்பன்டார் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றன.

“அன்னையிடமும், தந்தையிடமும் மொழியைக் கற்றும் நாம் அதனை அன்னை — தந்தையைப் போலக் காக்கவேண்டும். தமிழ் — சிங்களம் என்பதல்லப் பிரச்சினை. இன்று நமது பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் ஆங்கிலத் தில் சிந்தித்து, ஆங்கிலத்தில் நிர்வாகம் நடத்த நிலைப்பவர்களே பல பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். சிங்கள மொழியை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாதவரே சோதர மொழியான தமிழை, பெயர்ப் பலைகையிலிருந்து அழிக்கிறார்கள், இதனைச் செய்வதற்கு அவனுக்கு எந்த அருகங்கையும் இல்லை” எனக் குறிப்பிட்டார்.

இவ்விழாவில் கெளரவ அதி திளாக கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். பி. பி. கவிரத்ன அவர்களும், மூஸ் விம் சமய, கலாசார, இராஜாங்க அமைச்சர் ஜனுப் ஜாபீர் எ. காதர் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.

கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். பி. பி. கவிரத்ன அவர்கள், தனது உரையை இலக்கிய நய மிக்க உரையாக நிகழ்த்தினார்.

இத் தமிழ்த்தின விழாவில் பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களும், பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் அவர்களும் சிறப்பு இலக்கியச் சொற்பொழுதுகளை நிகழ்த்தினார்கள். பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் அவர்கள் தனது உரையில், மொழியின் பயன்பாட்டினைப் பற்றியும் தமிழ் இலக்கிய, இலக்களை உறவுக்கைப் பற்றியும் எடுத்துறைத்

தார். பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் இல்லாமிய புலவர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினை எடுத்துறைத்தார்.

கலை — இலக்கிய உலகப் பிரமுகர்கள் பலரும், பெருந்தொகையான மாணவ மாணவிகளும் வருகை தந்திருந்த இவ்விழாவில் பல பாடசாலைகளைச் சார்ந்த மாணவ மாணவிகளின் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன.

பம்பலப்பிடிடி இந்துக் கலை ஊரி மாணவர் இன்னைக்கைக் கச்சேரி செய்தார்கள். செம்பு நடனத்தை, இராமநாதன் மகளிர்கல்லூரி மாணவிகளும், கும்மி, கோலாட்டம், தாள நடனத்தை சைவ மங்கையர் வித்தியாலய மாணவிகளும், காவடியினைக் கொட்டாஞ்சேனை விவேகானந்த மகாவித்தியாலய மாணவிகளும் ஆடினர்கள். குறுகிய கால அவகாசத்தின் மத்தியில் ஒருங்கு செய்யப்பட்ட இவ்விழாவுக்காக நடத்தப்பட்ட இக்கலை நிகழ்ச்சிகளில் இளந்தளிர்களின் திறன்கள் பளிச்சிட்டன. அதற்குக் காரணமாக அமைச்சர்கள் ஆசிரியர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

அத்தோடு, இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபக் கலைஞர்களைக் கொண்டு ‘தமிழ் பாமாலி’ யும் இசைக்கப்பட்டது. இந்துசமய, கலாசார, தமிழ் விவகார இராஜாங்க அமைச்சர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் அவர்கள் தனது உரையில், மொழியின் பயன்பாட்டினைப் பற்றியும் தமிழ் இலக்கிய, இலக்களை உறவுக்கைப் பற்றியும் எடுத்துறைத்

அண்டியூடு

நல்ல படைப்பாளி
ஆற்றல் மிகு அமைப்பாளன்
இனிய நன்பன்!

— ‘பி ரேம் ஜி

இது அறிமுகமல்ல. ஏனென் ஒரு சோமாந்தன் அறிமுகப் படுத்தப்பட வேண்டிய கட்டத்தை என்ன ஒரு கடந்தவர்: எனவே இது அவர் பற்றிய ஒரு உணர்வுக் கோலமே.

நன்பர் ஈழத்துச் சோமு பற்றி ஒரிரு பக்கங்களில் எழுதுவது என்பது சற்றுச் சிரமமான காரியம் தான். எனது மிக மிக நெருங்கிய, நீண்டகால நன்பர் என்பதனால் அவரைப் பற்றி எண்ணும் போது இலக்கிய உலகின் பல நிதிகள் மனவெளியில் மொய்க்கின்றன.

இலக்கியம், இலக்கிய இயக்கம், பொது வாழ்ப்புவும் பணிகள் என்று விரிந்து செல்லும் காட்சிப் பறப்புகளுக்கு அப்பால், இவற்றிற்குரித்தான் அழுத்தமும் முதன்மையும் அளிக்கப்படும் அதேவேளையில், மனித உணர்வுகளின், மனித உறவுகளின் பல வியமான வெளிப்பாடுகளே என் ஆக்மாவை அவரிடம் ஆகர்ஷித்து நிற்கின்றன.

சோமு பழங்குவதற்கு இனியவர், பங்குவமான பணபாளர்.

“என், கதைக் காளிகள் எல்லாமே சாதாரண மக்களை, கையால் அல்லது கருத்தால் உழைத்து வாழும் மக்களை, அவர்களின் வாழ்வை, வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை, வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை, ஏக்கங்களை, எதிர்பார்ப்புகளை உணர்வு பூர்வமாகச் சித்திரிக்கின்றன.

நீண்டகால இடைவெளிக் குப் பின்னர் ஒரளவு சிருஷ்டி வீச்சட்டம் இலக்கியம் படைக்க ஆரம்பித்துள்ள சோமு பல தரமான, கனமான, கவனிப்புக் குரிய கதைகளை ஆக்கிவருகிறார், ‘தேக்கம்’ பொதுவாக ஏற்படுத் துகிற தொய்வை, தளர்வை, வீழ்ச்சியைத் தவிர்த்து கூடுதல் முதிர்வையும், ஆழத்தையும், சிரஷ்டி நுணுக்கத் தேர்ச்சியையும் வெளிக்காட்டி வருவது அவரது உள்ளார்ந்த படைப்புத் திறனுக்குக் கட்டியங்களுகிறது.

பல முற்போக்கு இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடம் துறதிர்ஷ்ட வசமாகக் காணப்படும் வரட்சி, வக்கிரத்தனம், ஒரு குறிப்பிட்ட கதைக் கருக்களுக்குள் மட்டும் நின்று குண்டுச்சட்டிக்குள் குதிரைச் சவாரி செய்யும் மட்டுப் படல், உள்ளடக்கத்தில் மட்டும் அதீத அக்கறை காட்டிலிட்டு உருவ நேர்த்தியை உதாசீனப் படுத்தும் தவருன் இலக்கியப் போக்கு ஆகிய குறைபாடுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் ஒரு இலக்கிய நிறைவைச் சோமு வெளிக்காட்டுகிறார். கதையின் தேவையை, கதாபாத்திரத்தின் பண்பைப் பொறுத்து கண்ணியையும் கனல் தெறிக்கும் நடையையும் கணக்கிதமாகக் கையாண்ட போதிலும், தனது படைப்புக்களில் எல்லாம் ஒரு விதியாகவே கலைச் செழுமையையும் இலக்கிய நயத்தையும் மொழி லாவக்கத்தையும் வெளிக்காட்டுகிறார்.

சோமு மனிதனையும் வாழ்வையும் கலை நேர்த்தியுடன் சித்திரித்த போதிலும், ஆழமான மனித நேயத்துடன் பிரதிபலித்த போதிலும் சமூக முரண்பாடுகள், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி நியதிகள், சமூகப் போராட்ட சாஸ்திரம் பற்றிய முழுமையான பிரக்ஞங்களையினால் சமூக உள்ளடக்கத்தில் பூரணத்துவத்தைப் பெறுத பலவீனத்தைக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கத் தவற முடியாதுதான்.

படைப்பாளி சோமு வின் செயற்களம் விஸ்தாரமானது.

‘சுதந்திரன்’, ‘கலைச்செல்லி’ ஆகியவற்றின் மூலம் இலக்கிய உலகில் கால்கோள் கொண்ட சோமு எழுத்தாளர்களை அறி முகப்படுத்துவது, காரசாரமான இலக்கியக் குறிப்புகளை எழுதுவது போன்ற துவக்கச் செயற்பாடு க்ஞக்குப் பின்னர் தனது பாரியார் பத்மாவைத் தொடர்ந்து இலங்கை மற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அணியில் சேர்ந்து கொண்டார்.

சோமு ஆ. மு. எ. ச. செயற்பாட்டில் இணைந்த பின்னர் ஆ. மு. எ. ச. ஒரு செயல் வேகத்தைப் பெற்றது என்பது மனம் கொள்ளத்தக்கது. ஆ. மு. எ. ச. நடத்திய இடையருத், எண்ணிலடங்கா இலக்கியக் கூட்டங்கள், கருத்தரங்கள், எழுத்தாளர் சந்திப்புகள், இலக்கிய விழாக்கள், போராட்டங்கள் ஆகியவற்றில் சோமு முனைப்புடன் செயற்பட்டார். நாவலர் விழா, யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த ஆ. மு. எ. சவின் இரண்டாவது மாநாடு (இதற்கான தயாரிப்பு ஒரு பெறும் வெகுஜன இயக்கமாகவே அமைந்தது) 1975 ல் பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடந்த வரலாற்று முக்கியத்

துவம் வாய்ந்த தமிழ்—சிங்கள எழுத்தாளர் தேசிய ஒருமைப் பாட்டு மாநாடு. 1982—83 ல் இ. மு. எ. ச. நாடு தழுவிய ரீதி யில் நடத்திய மகாகால் பாரதி நூற்றுண்டு லிமூ, 1987 ல் அன்னூகூக்கும், ஷால் அடிக ஞகுகும். துப்பாக்கிகளுக்கும் மத் தியில் இ. மு. எ. ச. நடத்திய தேசிய இவப் பிரச்சனையில் இ. மு. எ. ச. நிலைப்பாட்டை விளக்கிய எழுத்தாளர் மாநாடு உட்பட இ. மு. எ. ச. வின் பிரதான செயற்பாடுகளிலெல்லாம் சோழ அதிசயிக்கத்தக்க அமைப்பாற்ற ஸியும், வியத்தகு செயற்றிற்கிண யும் வெளிக்காட்டி இவற்றின் வெற்றிக்கான மூலவர்களுள் முக்கியமானவராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்.

இ. மு. எ. ச. அகக் காரணங்களால் தனது செயற் பாட்டை ஒரு ‘இடைக்காலத் திற்கு நிறுத்தி வைத்த காலப் பகுதியில் நாவலரை ஈழத் து தேசியத்தின் தோற்று புருஷராக நிறுவும் இ. மு. எ. ச. வின் திட்டத்தைப் பல்வேறு பொது அமைப்புகளின் மூலம் சோழ வெளு விசாலிப்பாக நிறைவேற்றியமையில் அவரது ‘கர்மவீர’ த் தன்மை பளிக்கிட்டது.

மொத்தத்தில் அறுபதுகளில் இ. மு. எ. ச. வுடன் இணைந்தது முதல் அதன் எண்ணற்ற செயற் பாடுகளை வெற்றிருக்காம் நிறை

உங்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த காரணங்களால் மல்லிகையின் விளையைச் சுற்று அதிகரிக்க வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த இதழில் இருந்து மல்லிகை தனி இதழ் ஜிந்து ரூபா; ஆண்டுச் சந்தா ஏழபது ரூபா. சுவைஞர்களுக்குச் சுற்றுச் சிரமத்தை ஏற்படுத்து கின்றோம் என்பது உண்மைதான். ஆரோக்கியான இலக்கிய வளர்க்கியின் நிமித்தமாக இந்தச் சிரமத்தை ரஸிகர்கள் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என நட்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

வெற்றுவதில் சோழ பக்கபல மாக நின்று செயற்பட்ட பாங்கியை நான் மனநிறைவூட்டனும் நினைத்து நினைத்துப் பூரிக்கிறேன்.

சோழ ‘முன்னுரிமை’களைத் தெரிவு செய்வதில் சில சமயங்களில் தவறு விடுவது உண்டு. இயங்குவதிலால் தனது பேராற்றலை அவர் ‘தேவையற்ற’ வற்றி வூம் வீரயம் செய்வது உண்டு. இவ்வாறு ‘வீணாடிப்பது’ கூட இவரது செயல் வேகத்தின், ஓயாது செயற்றபடும் இயல்பின் வெளிப்பாடு. ‘எழுதுவது என்பது எனக்கு உயிர் வாழ முச்ச விடுவது போன்றது’ என்று பிரபல பிரேரங்க எழுத்தாளர் கருமையின் ரேலந்து கூறினார். ஆனால் சோழவுக்குச் செயலாற்றுவது என்பது உயிர் வாழ முச்சவிடுவது போன்றது.

இயக்க ஆற்றலையும் படைப்புத் திற்களையும் ஒருங்கே தன்னுள் கொண்டுள்ள சோழ ஒரு அற்புபுதமான மனிதர், ஆத்மா மூழு வதையும் ஆட்கொள்ளும் இனியமனிதர். இலக்கிய உலகம் என்றென்றும் நன்றியுணர்வுடன் இருக்கும் அளவுக்குத் தனது பல நிறுப்பட்ட ஆளுமையின் முத்திரையை இலக்கிய உலகிலும் அதற்கப்பாலும் ஆழமாகப் பதித்தவர். அவர் நீடுமீ நீடுமீ வாழ்கி அவரது ‘கர்மவீர’ தன்மை பளிக்கிட்டது.

— ஆசிரியர்

முடப்பட்டு விட்ட வழிகள்

ரி. தவராஜா

பரிட்சைக்கு இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறது. வீரிவரைக்குறிப்புகளும் கடந்தொலி விடைகளுடனும் போராட்டுக் கொண்டிருத்தேன். தாவர வியலையும், விலங்கியலையும் ஒரு வாருக்கச் சிரமமின்றிப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் இரசாயனவின் விலூள்ள பெளதீக இரசாயனவியல் கொஞ்சம் புரிய மாட்டேன்று அடம் பிடித்தது: ஏனைய மாணவ மாணவிகளுக்கு என்ன மாதிரியோ தெரியாது. ஆனால் எனக்குப் பாடத்தின் ஒரு பகுதியைனும் விளங்கிக் கொள்ளச் சங்கடமாயுள்ள போது, எனது மனம் எனது பாடத்திற்குப் புறம்பான விஷயங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இறுதியில் குடும்பப் பிரச்சனை, என் வாழ்க்கைப் பிரச்சனை, இறந்தால் எதிர்காலம் எல்லாம் என்னும் சோதனை பல விளைத்துக் காட்டும். முக்கியமாக என் கடந்த காலம் என்னைப் பெரிதும் சித்திரவதை செய்யும் என் நண்ப நண்பிகள் என் நெங்கில் எற்படுத்திய தாக்கங்கள் என்னை எமாற்றியவர்கள் இப்படி இன்னும் பல.

புரியாத பாடத்தை அப்படியே மேசையில் விட்டு விட்டு விருட்டென்று எழுதுதேன். என-

அறைத் தோழன் சமணன் தூயகனைத்தில் மூழ்சிப் போயிருந்தான். அவனுக்கும் என்னேடுதான் பரிட்சை. ஒரே அட்டவணையில் பாடங்கள் ஒரிருந்தாள் பிந்தி முத்தி வரும். நாமிக்கு வரும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்து விஞ்ஞானப்பீடு மாணவர்கள். அவன் பளதீக விஞ்ஞானம். நான் உயிரியல் விஞ்ஞானம்.

கடந்த ஒருவார் காலமாக விட்டுக்குப் போகவில்லை. அதனால்காலே என்னவோ விட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்ற உணர்வு திடீரென்று ஏற்பட்டது. குளியலறைகள் பெற்றேன். தொட்டிக்குள் தண்ணீர் குறைய இருந்தது காரத்தைக் கழற்றி கொழுக்கிறீர். கூற்றி மார்த்தி விட்டு மளமளவென்று அள்ளிக்குளிக்கலாணேன்.

நான் முதன் முதலில் என்பத்தின்டாமான்டு அட்டாள்ஸ் கைவல் பரிட்சை எழுதினேன். வகுப்பில் எனக்கே நல்ல பெறுபேறு கிடைத்தத் தான் எனக்கு அப்போது கல்லூரியில் விவங்கியல் போதித்தது அப்புரிங்கர் பாஸ்ரர். அவருடன் நான் பரிட்சைம் அந்தியோன்யமாகப் பழகியான நான் வகுப்பில் நல்ல பெறுபேறு எடுத்ததையிட்டு எனக்கு

கைகுறுக்கி “ஆண்டவன் உம்மை ஆசிரிவதிக்கட்டும் நீர் பல்கலைக் கழகம் போய்ப் படித்து அங்கே ஏழு முதல்மையாக வரவேண்டும்” என்று என்னை ஆங்கிலத்தில் பாரட்டினார்.

ஆனால் அவ்வாண்டு இரண்டு புள்ளி கள் வித்தியாசத்தால் எனக்கு பல்கலைக்கழக அனுாதி கிடைக்கவில்லை இக்காலகட்டத் தில்தான் என் வாழ்க்கையை திசை திருப்பிய முதலாவது சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதாவது, எனது ஊரில் நான் வாழும் வேர்க்குத் திக் கடவை என்ற பகுதியில் ஒரு மக்கானும் மக்கானும் ஒரு நாள் பொருத வந்தார்கள். ஒரு வர்க்கையில் கண்டங் கோட்டி. மற்றவர் கையில் வாள். ஒதோ காணித்தராராம். இருவருக்குமே வெறி. ஆஜூயான் வெட்டவும், கொத்தவும் வந்த அந்த உச்சக் கண்தில், என்னுடைய அப்பாவி அப்பா, வேர்க்குத்திக் கடவையில் தடக்கும் எந்தவொரு சோவி சொற்றுகளிலும் கலந்து கொள்ளாத அப்பா, விவக்குப்பிடிக்கப்போராம். விளைவு, வலதுகை மனிக்கட்டில் பல்மான வாள் வெட்டு! ஒரு சிறு தடைத் துண்டிலே கை தொங்கிக் கொண்டிருந்தாம் என்று அப்பாவை ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டுபோய் விட்டவர்கள் என்னிடம் பின்பு கூறினார்கள். இந்தச் சம்பவம் நடந்தபோது நான் வீட்டில் இல்லை. அப்பாவை ஆஸ்பத்திரியில் போய்த்தான், காயத்திற்குக் கட்டுப் போட்ட பின்னரே பார்த்தேன் நான் அப்பாவை ஆஸ்பத்திரியில் பார்க்கச் சென்ற போது அப்பா கட்டிவில் கட்டுப் போட்ட காயத்தோடு மல்லாந்து படித்திருந்தார். கிட்டேட வான்று கையையால் அழைத்தார். நான் கிட்டேட போய் கட்டிவில் கை கட்டுத் தோடு ஒட்டினாற்போல் நிக்கேள். என்னைத் தடைத்

இட்கெரத்தால் வாரி அணைத்துக் கொண்டு விகம்பி விகம்பி அழக் கொட்டங்கினார்.

“என்ன ராசா... நீதான் குடும்பத்தில் மூத்த பின்னை... எனிமேல் என்னுல தொழி கூடுமேயாது. கை போட்டுது. நீதான் குடும்பத்தப் பாக்கவேண்டும்” விக்கி விக்கிக் கூறி முடித்தவிட்டு தொடர்ந்து கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டே இருந்தார்.

இந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்துதான் நான் மலீத வாழ்வில் பொருளாதாரப் பிரச்சனை என்று ஒன்று உண்டு என்பதை உணரவானேன் இந்தப் பிரச்சனை இருந்தால் மனிதன் வாழவே முடியாது; படிக்க முடியவே முடியாது; ஆரோக்கியமாகச் சிந்திக் கூறி முடியாது; சந்தோஷமாக இருக்கவே முடியாது. மொத்தத்தில் வாழவே முடியாது.

நான் வேலைக்குப் போகத் தொட்டங்கினேன்.

இரண்டாம் தடவையாக அட்வான்ஸ் வெவல் பர்ட்சை எடுத்து மருத்துவ பீடம் செல்வேன்; எதிர்காலத்தில் ஒரு டாக்டராவே என்ற எண்ணை முடிவடைந்து சிதறி தவிடு பொடியாய்ப் போனது. அப்புவிஸ்கம் மாஸ்ரீ சொன்ன கடவுள் ஏனேன் என்னை ஆசிரிவதிக்கவில்லையோ தெரியவில்லை.

நான் முதலில் போன வேலை மேசன் வேலை. என்னுடைய பல்வீணமான உடம்பிற்கும் இந்த வேலைக்கும் ஒத்து வரவே இல்லை. பின்பு பெயின்ரிங் வேலை. இந்த வேலை ஒத்து வந்தது. என்னுடைய ஆர்வத்தினாலும் திறநீர் பின்னாலும் ஆறு மாதத்திற்குள் பெயின்ரிங் வேலையிலுள்ள கலவராத்து ஒட்டிடும்போல் நிக்கேள். என்னைத் தடைத்

தேன். ஒரு வகுடத்திற்குள் மரத் தளபாடங்கள், ஜன்னல்கள், கதவுகளுக்கு பொலிவில் செய்தல், அவர்களின் கேள்வரி பிடித்து டிசையின் போடல், கைகளால் சிறு சிறு டிசைங்கள் வரைந்து அவற்றிற்கு வர்ணம் திட்டல், மேலும் ஒரு வீட்டைப் பார்த்து அந்த வீட்டுக்குப் பெயின் ந் அடிப்பதாயின் எவ்வளவு பெயின்ற தேவை, எவ்வளவு செலவாதும் என்பதையெல்லாம் மதிப்பீடு செய்யவும் கற்றிருந்தேன். முதலாளி வேலையையும் ஏனைய கக் தொழிலாளர்களையும் என் பொறுப்பிலேயே விட்டுவிட்டு செல்வதுண்டென்றால் பாருங்களேன். இக்கால கட்டத்தில் நான் என் வாழ்வை திசை திருப்பிய இரண்டாவது சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

என்னுடைய முதலாளி, கைவாய்பிள்ளையார் கோலிலடி டியிலுள்ள ஒரு வீட்டிற்குப் பெயின்ற அடிக்க ஒப்பந்தம் எடுத்திருந்தார். இந்த வீட்டிற்கு நான், மூர்த்தி, விலசன், குமார் ஆகிய நால்வருமே செய்து முடித்தோம். நாமணைவரும் இனங்கரை களே. அப்போ இந்த வீட்டில் வித்யா என்றெழுரு பின்னை ஒரு அறையில் வாடகைக்குத் தங்கினுந்து கம்பியூட்டர் படித்து வந்தா. சொந்த இடம் பருத்தித் துறையிலுள்ள நெல்லண்டை என்ற குறிச்சியாம். வித்யா தங்கிற இந்த வீட்டில் ஒரு கடுத்தர வைதுத் தம்பதிகளும் அவர்களுடைய ஒரே மகன் பிரகாஷ் ஷாம். வயது பதினைந்திருக்கும்.

எனக்கு கண்ணுக் குாபகம் இருக்கிறது. இந்த வீட்டு வேலையை நாங்கள் தாங்களும் இருபத்தொகு நாட்களில் முடித்தோம். ஆரம்பத்தில் வித்யா என்னைப் பார்க்கவே இல்லை. பின்பு ஒரிரு பார்வைப் பரிமாற்ற ரங்கள், அதன் பின்பு ஒரு சில

வார்த்தைகள் பேசி, இந்த ஒரிரு வார்த்தைகள் பல வார்த்தைகளாகி, ஒரிரு வாரங்களுக்கிடையில் எங்களிருவருக்குமிடையில் காலம் தோன்றியது!

நான் என் குடும்பக் கதையை அவனுக்கு கூறியிருந்தேன். அவன் தன் குடும்பக் கதையை என்னிடம் கூறியிருந்தாள்.

‘படிச்சிட்டு ஏன் இத்த வேலை செய்கிறீர்?’ நீர் ஏ.எல். செக்கண்ட ஷே எடுக்கிறதெண்டால் நான் கென்ப் பண்ண’ என்று வித்யா ஒரு நான் என்னிடம் கூறினான்.

இதை வித்யா என்னிடம் கூறியபோது நாமிருவரும் அருகருகே வின்ஹர் தியேட்டர் பல்கணியில் இருந்தோம். ‘நடந்தத்திரம்’ படத்தின் இடைவேளை நேரமது.

அடுத்தநாள் நான் பரீட்சைக்கு விண்ணப்பம்போட்டேன். வித்யாவிடமிருந்து பண்டுதல் கிடைத்தது. அதற்கு அடுத்த வாரம் முதலாளியிடம் ‘நான் இவிமேல் வேலைக்கு வருமாட்டேன்’ என்று கூறியிட்டு முழு முச்சாய்ப் படிக்கத் தொடங்கினேன்.

அதே ஆண்டு ஆவளிமாதத் தில் நான் பரீட்சை எழுதினேன். நிவாப்பர் மாதம் பலகலைக்கழக அனுமதி கிடைத்தது. ஆனால் நானும் வித்யாவும் நான் பரீட்சை எழுதிய அடுத்த மாதமளிலேயே பிரிக்கப்பட்டு விட்டோம். வித்யாவின் பெற்றேர்கள்தான் எங்கிருவரையும் பரித்து வைத்தது. வித்யாவுடன் தொடர்வேலை என் கட்டிக்கூடு எட்டியிலும் முயன்றுக்கூடுதலாக வைத்தது. ஆனால் ஆரம்பத்தில் வித்யாவும் நான் பரீட்சை எழுதிய அடுத்த மாதமளிலேயே பிரிக்கப்பட்டு விட்டோம். வித்யாவின் பெற்றேர்கள்தான் எங்கிருவரையும் பரித்து வைத்தது.

தேற்று மதியம் இரண்டு மணி பிருக்கும். நான் எங்களுடைய பல்கலைக்கழக மைதானத்தின் விதியோர எல்லையில் நிற்கும் அந்தமலைவேம்பிற்குக் கீழேயுள்ள கல்லூ வாஸ்கில் இருந்து சிகிரெட் புகைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஜாம்பஹா அவ்வழியே வந்தா ஜாம்பஹா வேறுயாருமல்ல. வித்யாவின் ஊரைச் சேர்ந்த என்னுடைய வருப்பு மாணவி.

“என்னய்லே எக் ஸ் சாம் வருகுது, நீர் ஸ்மோக் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்?”

“மனக் கொஞ்சம் சரியில்லை ஜாம்பஹா, அவ்வளவுதான்”

“எனக்குத் தெரியும் ஏன் மனக் கரியில்லையென்டு. வித்யா விற்கு நெக்ஸர் மந்த உண்ட வில் வெடிந் என்டு நான் உணக்குச் கொண்டதிலிருந்து உம்மட மூட அவுட்டாப் போக்கு..... இல்லையா?”

“லொறி ஜாம்பஹா. நான் தான் வித்யாவைப் பற்றி உங்களிட்ட விசாரிச்சன். நான் விசாரிகாமலே இருந்திருக்கலாம். கைடிய சில்ரர் ஜாம்பஹா. என்மலை எனக்கு எதிரி. நான் வித்யாவைப் பற்றி யாரிட்டேயும் விசாரிகக் கூடாதென்டு தான் நினைக்கிறனன். ஆனால் என்னையறியாமலே உங்களைம் விசாரிக்கப் போட்டன்”

“அது சரியல்லே, ஆனால் வித்யா உம்மை மறந்ததானே அந்தச் சுரேந்திரனை வங்பண்ணி விருக்க வேணுக்கி நீராக வேல் போகிச்சுப் பாரும். நீர் வித்யா வைப் பிரிந்து இரண்டாற வருஷம்; நீருமிலைத்திற்கு வந்து

இரண்டு வருஷம்; வித்யா எண்டன் போய் ஒரு வருஷம் இதுக்குப்பிறகும் நீர் அந்த வித்யாவை நினைச்சுக் கூட வல்லுப்படத்தான் வேணுமா? சேஷ் இற் காவி”

நான் மன்னுடையைப் போட்டு உடைக்கிற விசயத்தை ரொம்ப இருவாகக் குறிவிட்டுப் போய் விட்டா. என் கையிலிருந்து எரிந்து கொண்டிருக்கும் சிகிரெட் டைப் பார்த்தேன். பழைய ஞாபகம் வந்தது. என்னேடு வேலை செய்த குமார், வின்சன், மூர்த்தி, என்னுடைய முதலாவி ஆ..... பகலை நிறைந்த நினைவுகள். அது என் வாழ்வில் ஒரு பொற்காலம். அது இனிமேல் வரவே வராது.

நான் இந்தப் புகை, குடி என்லாவற்றையும் பழியது நான் பெயின்கிற வேலை செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில்தான். நான் இடையெல்லாம் குமாரிடம் இருந்திட ஏற்றுக் கொண்டேன். குமார் ரொம்ப நல்வான். தினமும் மாலையில் கள்ளுக் குடிப்பான். இருந்துவிட்டு சாராயமும் குடிப்பான். குடிப்பவங்களைல்லாம் கெட்டவங்கள்ல என்பதற்கு குமார் நல்ல உதாரணம். ஆனால் குடி நல்ல பழக்கமென்றில்லை.

●

வினி பல்வீர் குவிந்து கொண்டு நின்ற பயணம் செய்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை நிற்று நெஞ்சூர திமிர்த்தியே நிடந்தேன். மெயிக் கூருட்டினி குதித் தூஞ்சைக்குள் இறங்கி விரைவுமிகிய சீட்டை அடைந்தேன்.

தலைவாசகில் பஞ்சமாமா அமர்ந்திருந்து சேந்தி கேயாவில் ‘சித்திரப்பூங்கா’ கேட்டுக்கொண்டு இருந்தார் அப்பா காயப்பட்டு வேலையில்லாமல் போனதிலிருந்து பஞ்சமாமாதான் எங்கள் குடும்பத்திற்கு ஒரேயொரு உதவி. அவர் கிளிநோச்சியில் இருக்கிறார். ஒவ்வொரு முறை வரும் போதும் அரிசியோ, நெல்லோ கொண்டு வருவார். அவர்தான் சின்னக்காவைப் பணிப் பெண்ணுக் குவைத்திற்கு அனுப்பியது. அவர் புண்ணியத்தால் சின்னக்காவிடமிருந்து மாதா மாதம் காசு வரும். மேலும் தம்பியை மசல் மெக்கானிக் வேலை கற்றுக் கொள்ளும்படி புத்திமதி கூறியதும் அவர்தான். மொத்தத்தில் அப்பாவிற்கு வேலையில்லாமல் போனதிலிருந்து எங்கள் குடும்பத்தை பொருளாதார ரீதியாக கொஞ்சம் தூக்கிவிட்டவர் அவர்களே ரென்றே கூறலாம்.

வழமையாக நான் அறையிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்தால் ‘வாராசா வா’ என்று வரவேற்பா அம்மா. ஆனால் இன்று அம்மாவின் முகம் ஒரு மாதிரியாய் இருந்தது. கல்வியைத் தெய்வமாக மதிப்பதாலோ அல்லது நான் ஒரு பட்டதாரி மாணவன் என்பதாலோ என்னவோ எனக்கு மதிப்பு மரியாதை கொடுத்துப் பேசும் பஞ்சமாமா பேசாலே வில்லை. பாடிக் கொண்டிருந்து நேடியோவை நிறுத்திலிட்டு பேசாமலே இருந்தார். வீட்டில் ஒதோ விபரீதம் நடந்திருக்கிற தென்பகுதி புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அம்மா சின்னக்காவிடமிருந்து வர்த்த கடிதம் ஒன்றை உண்ணியில் கொண்டிருந்து கொடுத்துவிட்டு பணிக்கின்ற தன்

கண்ணாத் தடைத்துக் கொண்டு குசினிக்குள் போய் அப்பளம் பொரிக்கத் தொடங்கினா. மாமாவாய் திறந்தார்.

“தம்பி நீ படிக்கிறதென் டாப் படி. ஆனால் படிக்கிறவன் எண்டு கொல்லிக் கொண்டு உண்ணையும் ஏமாத்திக் கொண்டு எங்களும் ஏமாத்தாதை. கஷ்ரமென்றால் படிப்பை விட்டிட்டு பழையபடி பெயின்ரிக் வேலைக்கே போ! அல்லது கிளிநோச்சிக்கு என்னுடைய வந்து கமத்தைச் செய்து!”

விஷயம் என்னவென்று புரிந்து கொண்டேன், இவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். சின்னக்கா என்ன கொல்கிற என்று அறியும் ஆவலில் கடித்தை மனமளவென்று பிரித்துப் படிகாலானேன்.

அன்புடன் தம்பிக்கு சின்னக்கா எழுதிக் கொண்டது—

உண்ணப்பற்றி என்லாமே அர்மா விபரமாக எழுதியிருந்தா. நீ எக்கெடு கெட்டுப் போனாலும் எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையே இல்லை. கூடப்பிறந்த குற்றத்திற்காக என்னால் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்வேன். என்கம்பளம் முழுவதும் வேண்டுமா எனும் சொல் நான் உணக்கே அனுப்பி வைக்கிறேன். வளர்ந்து கெட்டே போய்விட்டாய். நீ சிறுவனுக் கிறுக்கும் போது எவ்வளவு நல்ல பின்னையாக இருந்தாய். நன்றாய்ப் படிப்பாய், வீட்டு வேலைகள் கெய்வாய். நீ பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கும் போது சிழுகள் உதுமே இல்லாமல் பணிப் படிப்புள்ளட்டும் இரவில் பதிக்கின்ற மனி

வரை மண்ணள்ளை விளக்கில் விழித்திருந்து. அதனும் நிலத்தி விருந்து படிப்பாய். அப்படிப் படித்து அன்றதுப் பாடங்களுக்கும் திறமைச் சித்தி எடுத்துப் பாஸ் பண்ணினாய். அந்தச் சிறுவன்தான்றா என் தம் பி. நீவேறு யாரோ.

இப்படிக்கு
சின்னக்கா

ஷத்தை வாசித்தவுடன் தலையெல்லாம் சுற்றிச் சமுற்றது. மூன்றாம் நரம்பெல்லாம் சன் டி ச் சண்டி வலித்தது. பாசம் என்னை அழ வைத்தது. அக்கைத்தில் நானுரு சிறு குழந்தையாகிக் கேள்கி வேலி அழத் தொடங்கி வேன்.

“அழ அழு. நல்லா அழு. அழுது நீயாகவே யோசித்துத் திருந்து” - இது அன்றதையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அப்பா.

அழுது ஒய்ந்து என்னுள் கேயே நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். பட்டப்படிப்பில் சாதனை செய்ய முடியாவிட்டாலும் பறவாயில்லை. உடனடியாகத் திருந்துவதென்பதாகும். இனிமேல்கள், சாராயம், சிக்ரெட் எதுவுமே வேண்டாம். முக்கியமாக வித்யாவின் நிலையங்கள் வரும் போது அவற்றைக் கொன்று கூனிப்போம் என்றெல்லாம் தீர்மானம் எடுத்தேன்.

●

இப்போதான் கொஞ்சம் நல்ல பிள்ளை. ஒரு வாரமாக கெரெட் மண்மே தெரியாது. என்குச் சாராயம் பற்றிப் பேசவே வேண்டாம். அன்று ஜாம்பறூரா வுடன் கலைத்துக் கொண்டிருந்த போது புகைத்துக் கொண்டிருந்த கெரெட்டான் கலைசில் கெரெட். படிப்பிடியும் கொஞ்சம் ஊக்கம் பிறந்திருக்கிறது,

சற்று முன்னர்தான் எனது காலை ஆராத்தை முடித்திருந்தேன். அரை இருத்தல் பாஜும் இரண்டு கதலி வாழைப்பழங்களும். பக்கத்துக் கடையில் வாங்கினேன். இனிமேல் இயன்றளவு அறையில் முடங்கிக் கிட்டது படிப்பதென்று திட்டம். பெரும் பாலான கோலிகளை அறையை விட்டு வெளியே செல்லாததன் மூலம் தலைர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதை தான் உணர்ந்து கொண்டதால் இந்த ஏற்பாடு. புரியாத பெள்கீக இரசாயனம் கொஞ்சம் புரியத் தொடர்க்கீருந்தது. சற்று முன்னரும் அதைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

வாழைப்பழத் தோக்களை வெளியே கொண்டுபோய் வீசி விட்டுக் கடிசையில் வந்து அமர்ந்து. அந்தப் பெள்கீக இராசவனப் புத்தகத்தை விட்ட இடத்திலிருந்து படிக்கத் தொடங்கினேன்.

அக்கணம் தில்லை அறைக்குள் நுழைந்தான். தில்லை மருத்துவ பீடம் மூன்றுமாண்டு. விஷயம் என்னவென்று கேட்டேன். கன நாளாம் பண்கள்குக் குடித்து. ஆண்க்கோட்டைப் பொன்னுக்கள்குவிடம் வரட்டுமோம். நான் தயங்கினேன். மீண்டும் அழைத் தான். நான் தயங்குவதற்கான காரணத்தை ஏனோ அவன் அறிய விரும்பவில்லை, அவனுக்கென்ன பணக்கார விட்டுப் பிடிக்கொள்கீரும்பவில்லை.

எனக்கென்ன விசரா? தில்லை கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறுன். நான் எதை தடையாவல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

தில்லை எனது உற்ற நன்புள்ளது

கோர்ப்பேரின் சீன விழுயம்:

இந்த ஆண்டு முக்கிய நிகழ்ச்சியாக விளங்கும்

— ஏ. போன்னி

இந்த ஆண்டு இப்போதுதான் துவங்கியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் பல முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற இருக்கின்றன. கோவியத் தலைவர் மிகாபில் கோர்ப்பேல் சீனவுக்கு விஜயம் செய்ய இருப்பதும், சீன - கோவியத் தூரவைளில் செல்ஜூனிலீ உருவாகி வருவதும் உணம் முழுவதற்கும் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக விளங்கும்.

இனத் தலைவர் மா-சே-துங் இடதுகாரி தீவிரவாதக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டதாலும், கோவியத் தீவிரவைக்கிளிஸ்ட் கட்சி அதனுடைய 0 ஆவது கட்சிக் காங்கிரஸின் கருத்துக்களையும் சமாதான சாவாழ்வுக் கோட்பாட்டையும் கைவிட வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தியதாலும் சீன - கோவியத் தூரவுகள் முடிவடைந்தன. குருஞ்சேவினுடைய தன்னிச்சையான பதில் நடவடிக்கையும். அறிக்கைகளும், சீனவிலிருந்து கோவியத் வல்லுநர்களை அவர் திடீரெனத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டதும். சீன - கோவியத் தூரவுகளை மேலும் மோசமடையச் செய்தன.

அதனைத் தொடர்ந்து நெடுங்காலம் அரசியல் மோதலும், எல்லைத் தகராறுகளும், கடுமையான சித்தாந்தப் போராட்டமும் நீடித்தன.

1970 களின் இறுதியில் கிழக்கு நாடுகளுடனை கோவியத் தூரவில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சீனக் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் தங்கள் பண்புகள் குறித்து துணிச்சலுடன் மறுமதிப்பீடு செய்யத் துவங்கினர். கோவியத் தை தீவிரமாகப் புனரமைக்கும் பாதையை, சீன சமுதாயத்தை நல்லமயமாக்கும் பாதையை அவர்கள் நேர்த்தெடுத்தனர். துரகிஞங்கடவசமாக, கோவியத் தீவிரமாக அமைப்பானது, சீனக் கட்சியின் கொள்கையில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களின் திசை வழியை உடனடியாகச் சிரிக்கத்துக் கொள்ளத் தவறிவிட்டது.

கடந்த காலத்தை தன்னி விட்டு. எதிர்காலத்துக்கான பாதையில் அடிக்கடுத்து வைப்போம் என்று டெங்வியோ பிங் சரியாகவே குறிப்பிட்டார். கடந்த காலத்தைத் தன்னி விடுவது என்றால் அதனை மறந்து விடுவது என்று அர்த்தமல்ல. மாருக அதிவிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். வரலாறு பற்றிய சூரைமே மறுபடியும் தவறிமூக்காதவாறு நம்மைத் தடுக்கிறது.

இரண்டு மிகப் பெரிய கோவிலை நாடுகளுக்கிடையில் செல்ஜூனிலீ உருவாகி வருவது உலக அரசியலில் செல்ல காக்குக செலுக்கத் தமிழ்நாட்டுப்பகுதிகளில் மறுசீரமைக்கப் பட வேண்டும் ஸ்தலைப் பூசல்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும், தங்கள் பாதைகளைத் தெர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள நாடுகளுக்கு வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை கோவியத் தீவிரமாக விடுவது ஆதிகின்றன.

**சோவியத் யூனியனிலிருந்து வெளிவரும்
தமிழ், ஆங்கில நூல்கள், சுஞ்சிகைகள்
எம்மிடம் கிடைக்கும்.**

- தத்துவார்த்த சோஷலிஸ அரசியல் நூல்கள்
 - உயர் கல்விக்குத் தேவையான வின்சூன், தொழில் நுட்ப, அறிவு சார்ந்த பாட புத்தகங்கள்.
 - ரஸித்துச் சவைக்கத் தகுந்த தரமான இலக்கிய நூல்கள்.
 - சோவியத் யூனியனை உள்ளும் புறமுமாய் அறிந்து வைக்கத் தக்கதான மாதாந்த சுஞ்சிகைகள்.
- இவை அனைத்தையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகப் புகத்தெற்ற படைப்பாளிகளை டாஸ்ஸ்டாய், மாக்ஸிம் கார்க்கி, ஆண்டன் செகாவ் போன்ற எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் நம்மிடம் உண்டு.

மக்கள் பிரச்சாலையும் லிமிட்.

: புத்தகசாலை :

15/1, பலாலி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலையையக்:

24, குமரன் ரத்தினர் வீதி, கொழுஷ்பு-2.

36111

காவிய இயலில் ரசக் கோட்பாடு

எஸ். இந்திராதேவி

காவிய இயலில் வரலாற் றுக் கண்ணேடு நோக்குமிடத்து காவிய இயல் பற்றிய வரை விலக்கணங்களை வருத்துக் கூறிய முதல் நூல் பரதநாட்டிய சாஸ் திரமாரும், கி.பி. 2 - கி.மு. 2-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பரதமுனிவரால் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும். இந் நூல் நாடக வரைவிலக்கணத்தையே விளக்கி நிற்றபோதும், காவியத் திற்கு இன்றியமையாத அவஸ்காரங்கள். ரசம், குணம், தோஷம் போன்றவற்றையும் விளக்கி நிற்பதால் காவிய வரை விலக்கணம் பற்றிக் கூறியுள்ள நூல் என்பதில் தவறில்லை. நாடகத்திற்கும், காவியத்திற்கும் இன்றியமையாதது ரசம் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியதுடன் அதற்குரிய வரைவிலக்கணத்தையும் கொடுத்தவர் பரதரே.

ரசம் என்பது குழு மியல் துய்ப்பின் பிரிக்க முடியாத ஓர் உணர்வு ஆகும். இதைச் சர்ப டுத்தும் இலக்கியத்தின் தன்மைக் கேற்ப இலை பவலாருக்கக் கூறப்படும். ரசம் என்றால் என்ன? அவற்றுக்கு ஏதனால் ரசத் தன்மை உண்டாகின்றது அவை உண்டாக்கப்படுகின்றனவா, உண்டாக்கப்படுவதில்லையா என்ற வினாக்களுக்கு விடையளிப்பன வாகவே பரதரது ரசக் கோட்பாடு அபைந்துள்ளது. நடிகர் சொல்லாறும் அது குறிக்கும் பொருளாறும். நடிப்பாறும் உண்டாக்கும் ரசத்தன் அனுபவமே நாடகத்தின் பயனாக

கொள்ளப்பட்டது. இதனேயே நாடகம் பற்றிய வரைவிலக்கணங்களைக் கூற மற்பட்ட பரதர் ரசம் பற்றி விரிவான ஒரு விளக்கத்தினையும் கொடுக்கின்றார்.

ரசங்கள் எப்படித் தோன்றுகின்றன என்பதைப் பரதர் 'விபாவ் அனுபாவ வியபிச்சாரி சம்யோகாதர ரச நின்பத்தி' எனக்குறிப்பிடுகின்றார். விபாவம் என்றால் ரசத்தக்கு நிலைக்களனாய்வுள்ள கதாநாயகன், கதாநாயகி நிலம் பொழுது மற்றைக் கருப்பொருள் என்பனவாம். அனுபாவம் என்றால் அல்லது சாத்தீக பாவம் என்றால் உடம்பில் தோன்றும் வெறுபாடுகள், அதாவது ஒன்று தற்செயலாக உண்டாவது, மற்றையது இயற்கையாக உண்டாவது. வியபிச்சாரி பாவம் அல்லது சாகுசாரிபாவம் அல்லது சாகுசாரிபாவம் அவ்வப்போது தோன்றும் மனதிலையைக் குறிப்பது. சுதாயிபாவம் நிலையானது. பரதர் எட்டு ஸ்தாயிபாவங்களையும் எட்டு சாத்தீகபாவங்களையும் 33 வியபிச்சாரி பாவங்களையும் குறிப்பிடுகின்றார் (பாவம்— பாவளை செய்தல், உரை, ஆடை அபிநயம், சாத்தீகம் இந்த நான்கு கையாலும் ரசத்தைப் பிறப்பித்தத்). விபாவத் தத்தீடு எற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாயிபாவம் தனது தோற்றத்தை அனுபாவம், வியபிச்சாரி பாவம் என்பவற்றினால் அறிவிக்க அந்த ஸ்தாயிபாவத்தில் தோன்றவது ரசம் என்பது பரதர் கேட்தாரும்.

இருங்காரம், ஹாசு. கருணை. செனத்திரும். வீரம் பயானக்கூடி, பிபத்சம். அற்புதம் முதலீடு மே ரசங்கள் எனப் பரதர் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தொயே தமிழ் இலக்கியத்தில் முதல் எழுந்த காசிய இயல் நூலாக, காவிய வரைவிலக் கணத்தை ஓரளவு கூட்டிக் கூட்டும் நூலாகக் கருதப்படும் தொல் காப்பியமும் குறித்து நிற்கின்றது இந்துால்.

'தொயே அடுகை இவிவரல் மருட்டை அச்சம்
பெருமிதம் வெருளியுவகை என்று அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடென்ப'

என எட்டுவகை மெய்ப்பாட்டி கூக்குறித்து நிற்கின்றது. தொல்காப்பியம் கூறும் மெய்ப்பாடே பரதர் குறிப்பிடும் ரசமாகும். பரதர் கூறிய எட்டு ரசங்களும் பிற்காலக் காவிய இயல் அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுடன் காந்தம் என்ற ஒரு புதிய ரசத்தையும் கூறி ரசங்கள் ஒன்பது வகைப் படும் என்ற கோட்பாடு நிலை பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. ரசங்களின் வகையை வகுத்துக் கூறிய பரதர் அவை பிறக்கை காரணமான ஸ்தாயிபாவங்களையும். சஞ்சாரிபாவங்களையும் கூறுகின்றார். ஒவ்வொரு ரசத்துக்கும் சஞ்சாரிபாவமும், சஞ்சாரிபாவமும் வேறுபடுமென்பதை பரதர் விளக்கமாகக் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சிருங்கார ரசத்துக்கு ரதியும் ஹாசிபத்திற்கு ஹாசமும். கருணைக்கு ரோகமும். செளத்திற்கு கோபமும், வீரத்திற்கு உற்சாகமும். பயானக்கிருப்ப பயமும், பிபத்சத்திற்கு புதுப்பாவமும் (அருவாட்பு). அற்புதத்திற்கு அச்சீபம், ஸ்தாயிபாவங்கள் என்ற கூறப்படுகின்றன. மேலும் எக்காவலற்றுக்கும் ரசமிதான் கூலம் என்பதை மருத்துயன் தொடரிடப்படுத்தி பரதர் குறிப்பிடுகின்றார். எவ்வாறு மருத்திற்கும் அதில் இருந்து தோன்றும் பழுத்திற்கும் புஸ்பத்திற்கும் விளை காரணமாக உள்ளதோ அவ்வாறே ரசமும் எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாயுள்ளது' என்கிறார்.

பரதர், ரசம் எப்படிப் பிறக்கும் என்பதற்கு விளக்கமாகக் கூறிய சம்யோகத் (சேதல்) நில்பத்தி (தோன்றுதல்) என்பதும் பிற்காலக் காவிய இயல் அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துக்களை ஏற்படுத்தி நான்கு விதமான கோட்பாடுகள் உருவாக வழிவகுத்தன எனவாம். அதாவது சம்யோகம் எங்கே எவ்வாறு நிகழ்வது. நில்பத்தி எங்கே எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற விடபங்கள் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமைகளை தோற்றுகிறது. இத்தனையை தெளிவிற்ற நிலைமையை வைத்து பிற்காலக் காவிய இயல் அறிஞர்கள் தத்தமக்குத் தோன்றிய வகையில் ஒவ்வொரு விளக்கங்களைக் கூறுவதன் மூலம் ஒவ்வொரு கோட்பாடுகளை உருவாக்கினர்.

இத்தனையை கோட்பாடுகளை உருவாக்கியவர்களாக வெல்லடர் சங்குகா பட்டநாயகர், அபிவுகுப்புத்தர் என்போர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

தடிகள் தான் நடிக்கும் பாத்திரமாக மாறி நின்று நடித்துதன் திறமையினால் நடிக்கப்படும் பாத்திரமாகவே தன்னை வாசகர்கள் என்னை வைக்கின்றார்கள். அப்போது ரசம் உண்டாகிறது என்பது வொல்லடரின் உற்பத்தி வாதம்; ரசம் இவ்வாறு உண்டு

பள்ளக் கூடியதங்கள். அது அனுமானிக்கத்தக்க விடபங்கள். அதாவது ஸ்தாயிபாவம் நடிகளை டத்து என்ன மயாக இருப்பதில்லை. நடிகளைத்து ரசமும் உருவாக்கப்படுவதில்லை. நடிகளின் நடிப்பு மூலம் அனுமானிக்கப்படுவதுதான் ரசம். ராமஞக நடிக்கும் நடிகள் தன் திறமையினால் நடிக்கிறார்கள். அப்போது அதைப் பார்க்கும் ரசிகர் நடிகள் நிலையைப் பார்த்து அதனைக் கொண்டு உண்மையான இராமங்கள் நிலையை ஊகிக்கின்றார்கள். சங்குகரின் கருத்துப்படி தசநிலைபத்தி ஊகிக்கப் படுகின்ற அலுமிதிவாதமாகும். பட்ட நாயகர் அனுமதி வாதத்தையும் மறுத்து பச்சீல வாதத்தை வற்புறுத்தகிறார். இவர் ரசம் அனுபவத்தைப் பரப்பிரம்மத்தை அறிந்தால் வரும் அனுபவத்துடன் ஒப்பிடுகின்றார். இவரது வாதம் சாக்ஷகாத்பர பிரக்ஷமவாதம், நான்காவது வாதமான அபிவியக்குதி வாதத்தை அபிநவுகுப்பதர் நிறுவுகின்றார். இவரது கருத்துப்படி ரசம் புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப் படுவதல்ல, மறைவாக இருப்பதை தெளிவாகக் காட்டுதலாகும். அதாவது மறைந்த நிலையுள்ள பாவங்களும் அதன் சேர்க்கையால் வரும் ரசங்களும் தெளிந்த நிலையில் வருவதுதான் ரசம் என்பது இவரின் கருத்தாகும்.

'காவியாதரங்' என்ற அவையை இக்கண நூலுடையதிய தலை அலங்காரம் கோட்பாட்டியராய் பாம்சரி (ரதிதான் காவியத்தின் ஆம்பா) ரதிதான் கோட்பாட்டியராய் வௌனர்

முதலியோரும் ரசக் கோட்பாட்டினர் விளக்கிச் செல்வதனைக் காண முடிகின்றது.

இவ்வாரைக் கடமொழிக் காலிய இயலாளர்கள் ரசம் என்பதற்கு தமது வரைவிலக்கணங்களை கொடுத்துள்ளமையினையேயும் இவ்ரசமானது இன்று 'அழியல் இன்பம்' என்ற பதத்தினால் இந்தியப் பாரம்பரியக் கலைகளினுரைடே இடம் பெற்று வருவதனையும் நாம் காண முடிகின்றது. எனவே ரசமானது கலையின், அழியலின் உயிர் தாடி என்பது இங்கு பெறப்படுகின்றது. இதனை நமக்கு வகுத்து அளித்தவர்கள் காவியயினாளர் களே எனில் உயமில்லை.

2. உங்கள்

மழுலீசு செல்வ உங்கள் விளை

உயிரோ வியமான

படங்களுக்கு

நாடுஉங்கள்

பேரி போட்டோ

(பல்கலைக் கழகம் அநுகாலம்)

கிருநெல்வேலி

சோவியத் யூனியனில் சர்வேபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன்

— ஓ. மெஸெந்த்சேவா

தலைசிறந்த தத்துவஞானியும், இந்தியாவின் முன்னால் ஜனதிபதியுமான டாக்டர் சர்வேபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் அறியாதவர்கள் சோவியத் யூனியனில் எவரும் இலர். அவரது இரண்டு தொகுதி நூலான இந்திப்பத் தத்துவ இயலின் வரவாறு 1956 — 57 இல் ரஷ்யாவில் பிரசரிக்கப்பட்டது; தத்துவ இயலாளர்கள், கிழை இயலாளர்கள், பொதுமகள் முதலியோரிடையே பேரார்வத்தைத் தூண்டிய அந்த நூல் இந்த நாட்டில் இந்தியத் தத்துவ இயலின் வரவாறு சம்சம்பந்தமான பிரபல அயல் நாட்டு ஆய்வு நூல்களில் ஒன்று மாறியது.

சோவியத் கலீக் களஞ்சியம் தத்துவ இயல் கலீக் களஞ்சியம் மற்றும் இதர பிரசரக்களில் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் தத்துவ இயல் கண்ணேட்டங்கள் இடம் பெற்றன. 1966 இல் சீழ்த்திசை நாடுகளில் நவீன தத்துவ இயல் மற்றும் சமூகவியல் சிந்தனை என்ற தன்மையில் வெளியான கட்டுரைத் தொகுதியில் இடம் பெற்ற 'சர்வேபள்ளி ராதாகிருஷ்ணனின் தத்துவ இயல் மற்றும் சமூகவியல் கண்ணேட்டம்' என்ற தமது கட்டுரையில் என். அனிகீயல் ஒரு பொதுவான பகுப்பாய்வை வழங்குகிறார். ஒரு புதுமையான, சிளக்கமான தத்துவ இயல் அமைப்பை உருவாக்க ராதாகிருஷ்ணன் விளையவில்லை. அவர் தமக்குத் தாமை மது மற்றும் குத்தியன்கள் ஆதாரமாக அடிப்படையாக கோட்பாடுகளை கொட்ட வேண்டும் என்ற விதமானின் கட்டுரையினுடைய விதமானின் மொழியாக்கம் இந்த நூலுக்கு அனுபந்தமாக வெளிவந்து (டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் 76 ஆவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதற்காகப் பிரசரிக்கப்பட்ட நூல் தொகுப்புக்களை இட்கட்டுரை எழுதப்பட்டது). 1966 செப்டம்பர் 18 அன்று கிரெம் வி வி ஸ்தைபெற்ற சோவியத் - இந்தியத் துறவுக் கூட்டம் ஒன்றில் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் ஆய்வு உரையின் மொழியாக்கம் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அத்தலைசிறந்த இந்தியத் தத்துவ ஞானியின் வர்மிக்கைக் கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஓர் ஆய்வு நூலாக இதுவரை இது இருந்து வருகிறது. 'நிலையான சமயம்' என்ற தத்துவ இயல் முறையை உருவாக்கியவர் என்ற பகுதி உலகம் மற்றும் மனிதனின் மாறுநியதியைத் தத்துவ இயல் ரீதியாகப் புரிந்து கொள்வது பற்றிய டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் கருத்துக்கள் ஆராய்கிறது. மக்களுக்கு மதம் தேவை. ஆனால் குறிப்பிட்ட மதக் கோட்பாடுகளின் வெறித்தனமும் வறட்டுக்கருத்துக்களும் அற்றார் அது இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் புதுமையான முறை ஆதாரமாக கொண்டிருந்தது என்ற விதமான எழுதுகிறார். மனிதகுலம் இதுகாலும் சேகரித்து வைத்துள்ள உயர் தார்மிக மதிப்புக்களை அது தன்மைத்தே கொண்டிருக்கவேண்டும். உலகு தழுவிய அப் 'புனித உணவை' மனிதகுலம் கொண்டிருக்குமாகும் இது ஒரு பெரிய குடும்பமாக மாறும். ஒவ்வொருவருக்கும் செம்மையடையவும், சுதந்திரம் மற்றும் தனிப்பட்ட இனப்பத்தைப் பெறவும் உதவும். டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் கருத்தியல் முறையினுடைய மானுடதேய உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமான 'கற்பமைக்கப்பாறப்பட்ட விஷயங்கள் மற்றும் கற்பமைவாதக் கருத்துக்களுடன் கூட அது சில உண்மைதார்மிகக் கருத்துக்களையும் இந்தியாவில் கொசார மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தையும் வெளிப்பகட்டார் ஊக்குவிக்கும் சமத்துவம், மதச் காப்பற்ற கோட்பாடுகளையும் பிரசடனம்படுத்தி வது. ஆதாரித்தது என்றுக் கூறுகிறேன்.

'மக்கள் தலைவர், ராஜ்யவாதி' என்ற அடுத்த பாகம் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் ஒரு கல்வியாளராகவும், அறிஞராகவும், பொருளாதாரம், அறிஞராகவும், சமாதானம், ஜனநாயகம் ஆயிவற்றின் அதராளாளராகவும் காட்டுகிறது. முக்கிய அரசாங்கத் திட்டங்கள் வருக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டதில் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் பாத்திரத்தை விவரிக்க நூலாசிரியர் பல வியப்புட்டும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கிறார்.

'உண்மையைத் தேடுகின்றேன்' என்ற டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் கட்டுரையினுடைய விதமானின் மொழியாக்கம் இந்த நூலுக்கு அனுபந்தமாக வெளிவந்து (டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனின் 76 ஆவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதற்காகப் பிரசரிக்கப்பட்ட நூல் தொகுப்புக்களை இட்கட்டுரை எழுதப்பட்டது). 1966 செப்டம்பர் 18 அன்று கிரெம் வி வி ஸ்தைபெற்ற சோவியத் - இந்தியத் துறவுக் கூட்டம் ஒன்றில் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் ஆய்வு உரையின் மொழியாக்கமும் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

1983 இல் பிரசரிக்கப்பட்ட சாஸ்திரிய வேதாந்தமும் புதிய வேதாந்தக் கொள்கையும் என்ற தமது ஆய்வு நூலில் வி. கோஸ்தியுசெங்கோ 19 ஆவது நூற்றுண்டையும் 20 ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தையும் சேர்ந்த இதர இந்தியத் தத்துவ இயாளர்கள் தெரிவித்துள்ள அனுகுமுறைகள் தொடரிபாக விழுஞானத்திற்கும் மதத்திற்கும் இடையிலான தொடரிபை டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் புரிந்து கொண்டிருந்தும் அதை ஆய்வு செய்கிறேன்: வேதாந்தமும் இந்திய மற்றும் ஜீரோப்

பியக் கலைாரங்களுக்கிடையிலான தொடர்பும் என்ற பிரிவில் அப்பிரச்சினை குறித்து புதிய வேதாந்திகள் மேற்கொண்ட நிலைபாடுகளின் தன்மையைப் பற்றிய டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் வின் கருத்துக்களை வி. கோஸ்தி யுசெங்கோ ஆய்வு செய்கிறார்.

1983 இல் கோவியத் திருஞானப் பேரவையின் தத்துவ இயல் கழகத்தில் 'சாவேபனிராதாகிருஷ்ணனின் சமூக அரசியல் கருத்துக்கள்' என்ற விஷயம் குறித்து எல். இவனேஷுவா தமது ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். ஜனாயகம்,

அரசியல், சமூக சமத்துவம், நிதி வர்க்கங்கள், வர்க்கப்போராட்டம் முதலியவை குறித்து டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கொண்டிருந்த கருத்துக்களில் இவர்கள் கவனம் செலுத்தியிருந்தார்கள் வரலாற்று வழிப்பட்ட அவசியத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் கிடையில் உள்ள உறவையும் வரவாற்றில் தனிதபர் மற்றும் வெளுஜனங்களின் பாத்திரத்தையும், அரசின் தடவுடிக்கைகளில் உள்ள உள்ளடக்கம், வடிவங்கள், வழிமுறைகள் முதலியவற்றின் ஒரு கிளைவையும் எல். இவனேஷுவா ஆய்வு செய்கிறார்.

கோவிலா மகேந்திரன் எழுதிய தூவானாம் கவனம்!

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்

கடந்த ஒன்றரை தசாப்தம் காாகப் புண்ணகை இலக்கியத் துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட திருமதி கோகிளா மகேந்திரன் இதுவரை அறு நால் கலைத் தனது அறுவடைகளாக வெளிக் கொண்டந்து சாதனை ஒன்றிலே ஈழத்தில் நிலைநாட்டிய தோட்டான்தி, உயிரியல், உள்வியல் போன்ற மறுக்கல் வாழ்விற்கு மிக அக்கியாகிய துறைகளைத் தனது சிருஷ்டிகளில் பதிறுப்பத்துடன் கையாண்டு சுதா இலக்கியவாடிகளில் நின்றும் வேறுபட்ட ஒரு வர்காகவும் திகழ்ந்து, அலிவ உலக ரீதியிலான பொட்டிகளில் கூட தன் ஆளுமையின் உறுதிப்படுத்து மனவிற்கு, உண்மையில் இன்றைய இலக்கியவானில் ஒரு நம் பிக்கைச் சுடராக ஒளிர்கின்றார்கள் பது மறுக்கப்பட்ட முடியாதது।

சிறுக்கைப் பரிமாற்றத்தின் வழியாகவே இவரது நாவல் முயற்சி பரிணமிப்பாகியிருப்பிலும் பின்னதிலேயே இவர்களுக்கு ஆளுமை பூரண வெளிப்பாடாக அமைகிறது என்பதற்கு இப்போது வெளியாகியுள்ள 'நாவானம் கவனம்' என்ற நாவலாக மிக்கொடர் காண்டிகளை அமைந்து இருக்கிறது! நாவல் வரிசையில் இம்முயற்சி இரண்டாவதாயினும் தரத்தில் முன்னேயிடத் திட்டாவதாக்கி விடுகிறது இது.

நாவலினைப் படித்த பின்பும் கைதமாற்றர் மனதையிட்டகலா

மலேசையப்பந்தல்

எமது
இவளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஓயியங்கள்	... 20 - 00
(3 சமூத்துபேனு மன்னர்கள் பற்றிய நால்)	
ஆகுதி	... 25 - 00
(சிறுக்கைத் தொகுதி — கோமகாந்தன்)	
என்னில் விழும் நாள்	9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி—வாக்தேவன்)	
கல்லிகைக் கவிதைகள்	... 15 - 00
(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	
இரவின் ராகங்கள்	... 20 - 00
(சிறுக்கைத் தொகுதி — ப. ஆப்சன்)	
நா ஸ்டி. எல்	... 20 - 00
— பொமினிக் ஜீவா	
வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கழிவுகளு:	
மேலதிக் கிபராக்களுக்கு:	'முனிசைப் பந்தல'
பக்க. B, காலைசெஞ்சூரை வி. கு	பாழ்ப்பானம்

அவசர காலங்களில் தன் துணைத்தன்றுடன் இல்லைய என்பதுபோக இன்னொரு கவலை மும் வீணைவை ஆட்டோன்றிந்து. வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பும் சனவன் 'செல்வமிக்குடன்' 'போன்ஸ்'ஆக 'எயிட்ஸ்'என்ற பெருஞ் செல்வத் தினையும் கொண்டு வருவானு? என வீணை விள்ளிந்தனை வரிகிறதற்கு. தன்காதல் கணவன் மீது வீழுந்து போன அபிப்பிரசயங்களால் இன்னொரு பெண்ணுடன் அவன் உறவு வைத்துக் கொள்வதாகக் கூட நினைத்துக் கொள்ளாது அல்லது விரும்பாது அதைவிடக் கேவலமான அல்லது அசாதாரண நடைமுறைகளால் ஜீவனுக்கு 'எயிட்ஸ்' வருவதாக வீணை என்னிக் கொண்டாலும் இறுதியில் நாடு திரும்ப உள்ள கணவனுடன் எப்படியும் தான் 'அட்ஜெஸ்ஸ்' பண்ணிப் போக வேண்டுமென நினைத்துக் கொள்ளும்.

இவர்களது தாம்பத்தியத்தி ஆல் பயியும், பாப்பாவும் பிறந்த பின்னர்களன் இலட்சிய வாழ்வு வாழ்ந்த ஜீவனுக்கு இலட்சங்களின் ஆர்வம் தொன்றுகிறது. காதாரண மனிதனுக்காகவிடகுடன் வாழ விரும்பியவாறுக்குத் தனது கணவன் புதுத்தில் வேறு படத் தொடர்க்கட்டம் தனக்கும் வாத்துவிட்டதை வீணைவால் முதலில் நம்பவே முடிய வில்லை. தனது வாதங்களால் இவரைக் கவர்ந்த ஜீவன் பிடிவாதங்களால் சுவதி சென்றதும் அங்கிருந்து கூட உணர்ச்சி தூர் வமாக ஒரு கணவனுக்கு அல்லது குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனாக இல்லாத வெறும் தகவல் தருபவனுக்க் கடிதங்களை அனுப்பிய போது, காதலித்த வேண்களில் ஏழிலார்ந்த விரக்களால் கவிதை எழித்துவுன் இப்போக பத்திரிகை எழுதுகிறான் என வீணை நினைத்துக் கொண்டது நாளவின் கலையாகச் சுருவார காலம் கொண்டாடிய ஒரு கணவனை வாசகனுக்கு அனிக்கின்றது.

வீணை மாணவியான விழுஞான கீழ்க்கண்ட தொழில்களை மேற்கொண்டு கொட்டுவதை வீணை விள்ளிவைக்கிறான். மூன்றாண விழுஞான விளைவுக்கு இங்கு பல்வேறு நிகழ்வுகளை வீணக்கி, வீமர்சித்து தனக்கே உரித்தான் அறிவியல் ரீதியாகக் கோகிலாக கைத் தொண்டன பாணி, கல்யாண விட்டினை முன்னும் பின்னுமாக சுருவார காலம் கொண்டாடிய ஒரு கணவனை வாசகனுக்கு அனிக்கின்றது.

வீணை மாணவியான வீணைவுக்கே தெரியாத சில தாவரவியல் உண்மைகளை எஞ்சினியரான ஜீவன் தெரித்து வைத்து

நீப்பனவைகளை அவை அமை யுமிடத்து நாவலாசிரியரது திற ரூங்கும் துணிச்சலுக்கும் அவை சவாலாக அமைந்து விடுகின்றன. 'நாவலாம் கவனம்' நாவலில் கோகிலா மேற்கொண்டிருக்கும் இத்தகையதான் ஒரு பரிசோதணை எத்தமட்டில் தூரார்த்தமாகிறது என்பது கால ஒட்டத்தில்தான் தங்கிருக்கிறது. ஆயினும் ஜீவனை இக்காலகட்டத்தில் என்னிப் பார்க்கும் தனித்துவமே இங்கு கோகிலாவுக்கு வெற்றியாக அமைகிறது என்னாம்;

வெளிநாடு சென்றவன் பண்துடன்தான் திரும்புவான் என்று எதிர்பார்ப்பார்க்கும் சாதாரண யாழிப்பாணத்து மன்னனின் மாதர்களிடையே 'எயிட்ஸ் வைரசினைக்' காலிவெருபவாங்கக்கூட ஜீவன் அமைந்துவிடலாம் என்று எண்ணிக் கொள்ளும் வீணைவைச் சித்திரிக்கும் கோகிலாவின் நின்தனை வேறுபட்டதாக இல்லையா? மனத்தினால் வேறு பட்டுப் போனவை, பிரச்சினைக் குரிய காலங்களில் பிரிந்து வாழ்ந்தவனை, எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக 'எயிட்ஸ்'ன் ஒரு காலியாகக் கூட அமையக்கூடியவனை நிராகரித்துத் தனியாகவே வாழ விரும்பும் ஒரு விழிப்படைந்த வீணைவைக்கூட நாவல் முடிவில் கோகிலா நமக்குத் தந்திருக்கலாம். தனது முதலாவது நாவலின் பூரணி பாக்கிரம் போல் ஆனால் 'எயிட்ஸ்' வைரசினைக் காலி வருபவர்கள் பந்திர்க்க வல்லமாக இருக்க வேண்டும் என்பதனைமட்டும் உணர்த்தி, 'ஜீவன் வாத்தாலும் நான் அட்ஜன்ற பண்ணிப் போகவேண்டும் கோகிலா கேந்திரன் அவர்கள் வருங்காலங்களில் தென்றல்களாகப் பிரவேசிக்கப் போகும் நாவல் காங்கு 'தாவாணம் கவனம்' ஒரு பின்னொயர்க்கழியாகவே அமைந்து விடுகிறது என மிகத் தாராளமாகவே கூறிக் கொள்ளலாம்.

ருக்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம். அதாவது ஏவவே நான் குறிப்பிட்டது போல நாவல் முயற்சியில் இது இரண்டாவதாயினும் முன்னியதையே இரண்டாவதாக்கி விடுகிறது!

வழகை போல, பள்ளி ஆசிரியர்களது தில்லுமுல்லுகள் இப்படைப்பிலும் கோடிடப்படுகின்றன. தற்கொலிச் செய்துகொண்டதனது மகனித் தீர்த் தியாகி முனிச்சு நிற்கும் தல்லியாமாஸ்டர், மாணவிகளின் சிரிப்புசினைங்கள்களில் அற்பகுக்கலாணும் மதனராஜா மாஸ்டர், வகுப்பில் ஊர்ப் புதினங்கள் அன்க்கும் தடராஜா மாஸ்டர் என்று, இப்படியும் ஆசிரியர் இன்னமும் இருக்கிறார்கள் எனக்கொதித்து, இவர்களிடமும் நாமக்கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்த் தனது பின்னைக்குச் சொல்லிவைக்க விரும்பும் வீணை 'இப்போ வேண்டாம்! தக்கவயது வரட்டும்' எனப் பின்னதாகத் தனக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொள்ளுதல் பாத்திரத்தினாலும், படைப்பாளியினதும் முதிர்ச்சிக்கு இருக்க நல்லதோர் சான்று.

ஸ்டாலின் இழைத்த குற்றங்கள் பற்றிய குருஷேவின் ரகசிய அறிக்கை வெளியீடு

— அலெக்சாந்தர் இக்னதோவ்

சோவியத் தமிழனில்ட் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி இந்த ஆண்டு முதல் ஒரு செய்தி மடல் வெளியீட்டு வருகிறது. அண்மையில் அந்தச் செய்தி மடலில், ஸ்டாலின் இழைத்த குற்றங்கள் பற்றி 1956ல் 20வது கட்சிக் காங்கிரஸில் குருஷேவ் வைத்த ரகசிய அறிக்கை பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்டாலினது கொடிய மரபு குறித்து முன்னால் சோவியத் தலைவர் குருஷேவ் வெளியீட்டை கருத்துக்களை பொதுமக்கள் முதல் முறையாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

சோவியத் வரலாற்றில் உள்ள வெற்றிடங்களை அகற்றுவதற்கு கடந்த மூன்றாண்டுகளில் அனைத்து சோவியத் பத்திரிகைகளும் வரலாறு பற்றிய கட்டுரைகளையும், செய்திகளையும் வெளியீட்டு வந்துள்ளன. ஸ்டாலின் காலத்தில் நடைபெற்ற தவறுகளையும், குற்றங்களையும் மட்டுமல்லாமல், அக்டோபர் புரட்சி, உள்நாட்டுப் போர், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் பிந்தைய கால கட்டங்களின் மறக்கப்பட்ட, தெரிந்திராத அத்தியாயங்களைப் பற்றியும் அந்த எழுத்துக்கள் விவரித்தன.

நடந்தாலமாக நாம் நமது பிரச்சினைகளை மூடிமறைக்கவோ குறைத்து மதிப்பிடவோ அல்லது மறுத்துரைக்கவோ செய்து வந்திருக்கிறோம், இப்போது நாம் மனதிறந்து பேச இயலும்; பேச வேண்டும்.

சோவியத் தமிழனில் இப்போது நடந்து வருவது போன்ற விவாதங்களை மேற்கூட ஜூரோப்பா கூடக் கண்ணிருக்க முடியாது தெடுங்காலமாகப் பின்தங்கியிருந்த கிழக்கு, இப்போது பகிரக்கத் தன்மையில் மேற்கூட ஜனநாயகத்தையும் மிஞ்சிவிடும் போல் தெரிகிறது. சோஷவிச நாடுகள் இப்போது தங்களது பலவினங்கள் குறித்தும், கடந்த கால துயர அத்தியாயங்கள் குறித்தும் பாரபட்சமற்ற முறையில் பகுத்தாய்ந்து வருகின்றன. ஆனால் பெரும் பாலான மேற்கூட சமுதாயங்கள் அவ்வாறு செய்வதற்கு விரும்பாமலிருக்கின்றன.

எல்லாவற்றையும் விட, வர்க்க தலன்களையும் விட, உலகளாயிய மனிதப் பண்புகளை மேலாண்வை என்பதே அந்தக் கொள்கையின் மையக் கருத்தாகும். சோவியத் தமிழனிலும் இதர நாடுகளிலும் உள்ள மம்முனில்ட்டுகள் இது குறித்து தொடர்ந்து விவாதித்து வருகிறார்கள்.

நடந்த காலத் தவறுகளைக் கடுமையாக விமரித்து வரும் அதே வேளாயில், சோவியத் மக்கள், தங்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக் கும் உலக சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் புதிய வழிகளைக் கண்டறி வதில் தின்ரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

துணையோர்த் திதாட்டி

மா. பாலசிங்கம்

‘இந்த அலுவலுக்கு நீங்க தான் தோது..... ஆற்றை சொல்லியும் சனம் கேக்காது’

ஊர்ப் பிரமுகர்கள் தேன் சொரிய, பால் சொரியப் பேசிப் பென்னம் பெரிய வேண்டுகோ ஜொன்றை விடுத்துச் சென்று விட்டனர். சாய்மணைக் கதிரையில் கிடந்து, தில்லையம்பலம் அங்குமிக்கும் புரண்டு கொண்டி குக்கிறார்கள்! விடுத்திருக்கும் அன்பான வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளுவதா அன்றேல் கை கழுவுவதா — இந்த பிரச்சினை தான் அவனது மனப் போராட்டத்திற்குக் காரணம். மொழிப் பிரச்சினை போல் அவ்வேண்டுகோள் அவனைத் திக்குறுக்காட்டவேக்கிறது.

‘ஊர்ப் பெரிய மனைரைக் காய்வெட்டுவதா... ..’

‘கண்டப்பட்டாலும், குழுகுக் கஞ்சிக்கு இல்லாததுகளுக்கு உதவினால் நல்லது. கண்டவையிட்டையும் குடுத்தாச் சுருட்டிக் கொண்டு போயிடுவினம். அது தான் இதை என் தலையில் கட்டினவை.

தில்லையம்பலத்தின் மனம் கவிகின்றது. பொதுப் பணியென்றால் முன்னுக்கு நீங்று முடிச்சை அலிழ்த்துவிடுவான் அவன். இன்னாலும் அந்த விவாதம் ஊருக்குள் நிலவிகின்றது. அதை விட்டு முற்றத்தை அவன் சுற்றிடுப்

பார்க்கிறார்கள். முற்றத்தில் புழுதி பறக்கிறது. கொழுத்தும் வெயில் அவன் பார்வையை மழுங்கச் செய்கிறது.

‘இஞ்சேரும்.....’ குரல் ஏற்று ஒலிக்கிறது.

‘இப்பதான் தேசிக்காய் கரைக்கிறன்..... கொஞ்சம் பொறுங்க’ மனைவியின் உத்தரவை ஏற்ற, நிமிர்ந்தவன் மீண்டும் சாய்மணையில் சாய்கிறார்.

மூப்பு நிலையில் இருந்த அவனுக்கு நன்வதோர் தீர்வு பிறந்துவிட்டதென்ற களிப்பு!

‘இத்தாங்க...’ அலுமினிய லோட்டா நிறையத் தேசிக்காய் ரசத்தை மனைவி சுற்றுவதினிட்டுகிறார். அவன் வாங்கிக் கொள்கிறார்.

‘அந்த வேட்டியைக் கொஞ்சம் கொண்டு வா... ..’

குமையும் அகத்தை முகத் தில் நிழலாடவிட்டு, கொவனைச் சுற்கு ணைவு தீடு நோக்குகிறார். அவன் நீங்ற இடத்தை விட்டு அகவலில்லை.

‘நான் என்ன சொன்னநான்’ அலுமினிய லோட்டாவைக் கீழே வைத்தபடி தில்லையம்பலம் கடுக்கிறார்.

‘இந்த வெழிலுரை என்க வெளிக்கிடப் போறியை? கணவனியின் பேச்வை விவரங்காதவன்

போன நிடத்துக் கொண்டு, சுற்றுவாதி அறையை நோக்கிச் செல்கிறான்.

‘நல்ல காரியமெண்டாலும் சரி, கெட்டகாரியமெண்டாலும் சரி எப்பும் இவனுக்கு இந்தக் கேள்விதான்’ தில்லையம்பலம் புறபுத்துக் கொண்டு நேரத் தைக் கடத்துகிறான்.

‘போம் குடுத்து முடிஞ்சிது, இப்ப வரட்சி நிவாரணம் வந்தி ருக்கு. ஊருக்க கதைச்ச கதை தெரியுந்தானே’ வேட்டியையும், சால்வையையும் கணவளிடம் கொடுத்தபடி சுற்குணவதி முறையிடுகிறான்.

‘பேர்ப்பில் பதிச்ச மாதிரி, அதுகள் இன்னும் இவளிட்டக் கிடக்கு. ஊரவை என்னத்தைத் தான் கதைச்ச மாட்டுமென்று... தான் உள்ளீடா நூருக்கா நிப்பன். அந்தக் காமகாரந்தான்’ எழுந்து நின்று தில்லையம்பலம் சாரத்தை அவிழ்க்கிறான்.

‘இஞ்ச வந்து தலைக்குத்து, மண்டைக் குத்தெண்டு நீக்கக் கூடாது’

‘உந்த வெய்யில் தலைக் குத்தை, மண்டைக் குத்தையா குடுக்கும். ஆனோ ஈயம் மாதிரி உருக்கிப்போடும்’

‘ஊர் அலுவலெண்டா உங்களை நெருப்பில் வைச்சுக் காய்ச் சிறையும் தெரியாதே’

‘கணந்து கீழே கிடந்த சாரத் தைச் சுற்குணவதி எடுத்துக் கொள்கிறான்.

தில்லையம்பலத்தின் நிவாரண மாத்திரை கொடுக்கிவிட்டது. முற்றத்தில் இறங்கிவிட்டான். வெந்து போயிருந்த தலை அவன் பாத்தைத் தொழிக்கச் செய்து பாதங்களை தீ மிக் கடிக்கினால் நடக்கிறான்.

‘செருப்பைக் கொடு போங்களன்’

‘அறுந்தெல்லவே போச்ச...’ தில்லையம்பலம் சுவிப்போடு கூறுகிறான்

‘இரு செருப்பு வாங்க எங்க விட்ட வக்கில்லை. ஊர் முழுக்க நிவாரணக் காசில சுதி பண்ணுதுகள்’

‘உங்கள் ஆரு உத்தியோத தலை முடிச்சுக் கொள்ளனது’

கிழுவை மரத்தில் சாத்தி நின்ற ஒசுக்கி கொடுத்துக் கொண்டு தில்லையம்பலம் படலையை நோக்கி நடக்கிறான்.

‘ஆவும் கடும்புடி புடிச்ச ஊருக்க பகையைக் கட்டாம்... இந்த மூன்ற எல்லாரையும் சேர்த்துப் போடுக’ தெருவோரத்தில் நின்று கொண்டு சுற்குணவதி கணவனுக்கு ஆலோசனை கூறுகிறான்.

கண்ணைக் கூச ஒவக்கும் வெயில்! திரவன் பயங்கரவாதியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். தில்லையம்பலத்தின் வெறும் மௌனி தீக் குழிக்கின்றது. குழி குக் கிழதான் இப்ப எங்கட தடமாட்டம்’ தில்லையம்பலத் திற்குச் செங்கம்பள வரவேற்று.

‘உங்களையெல்லாம் உப்புடி விட்டுகளுக்க அடைஞ்ச கிடக் காமஸ் செய்யத்தான் இப்ப ஒரு புது வேலை வந்திருக்கு. நான் இப்ப வந்தது அதுக்குத்தான்’

சின்னமணியின் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லிக் கொண்டு தில்லையம்பலம் கதிரையில் அமரி கிறான்:

‘மீமடை எந்த அலுவலுக் குக்கானும் நான் பின்னடிச்ச அன்’ தில்லையம்பலத்தின் சிந்தலை மேகங்கள் கலைந்து விட்டன. வந்த அலுவலில் மூன்தின் இரண்டு முடிந்து விட்டது போக்கற ஆறுவல்.

‘மனீயினர் குணம் எனக்கா தெரியாது’

தான் அறிவிக் வந்த விஷ பத்தை தில்லையம்பலம் ஒவ்வொன்றுக்குப் பியந்துப் பியந்து விளக்குகிறான். அவன் கூறும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் தன் தலையை ஆட்டி ஆட்டிச் சின்னமணி தன் உடன்பாட்டை அறிவிக்கிறான்.

‘இந்த ஊருக்கு உந்த வரட்சி நிவாரணத்தை நிரந்தரமாக்கிப் போட்டாலும் நல்லது தில்லை... இல்லையே சொல்லு பாப்பம், எந்த வருந்தான் இஞ்ச மழை ஒழுங்கப் பெஞ்சிருக்கு? ருதிக் கத் தளவை இல்லையாம் மிருக சாதியெல்லாம் ரேட்டு ரேட்டாகச் செத்துக்கிடக்கப் போகுது’

‘உம்மோட கடைக்கிற தெங்டா நெடுக்க கதைச்சுக் கொண்டு இருக்கலாம். எனக்கு அலுவல் கிடக்கு’ தில்லையம்பலம் எழிந்து தின்றான்.

‘என்ன, தன்னி சின்னி குடிக்காமனோ? அவும் வெளியாலபோட்டா...’

‘நான் குடிச்சுப் போட்டுத் தான் வந்தநான்’ விட்டுப் படிக் கட்டை தில்லையம்பலம் தலைக்கு இறங்கினான்.

‘இனி எந்தப் படலையைத் திறக்கப் போறீர்’ பிரியாவிடை கொடுக்கும் பாணீயில் விட்டு வாசலில் நின்று கொண்டு சின்னமணி கேட்டான்.

‘இதுக்க ஜே. பி. யையும் இழுகப் போறன்’

தன் அடுத்த விட்டுக்காரரைத்தான் குறிக்கப்படுகிறதென் பதைச் சுருதி கத்தமாக அறிது கொண்டான். தில்லையம்பலம் கேந்தை நோக்கி நடந்தான்.

சைக்கிளை உருட்டியபடியே தில்லையம்பலம் ரேட்டுமற்றுமிகுத்

கிறான். பத்திரிகை மேற்பட்ட மாடுகள் சின்னமணியின் வீட்டு மதில் ஒரமாக நிற்கின்றன. சின்னமணியின் காணிக்குள் நிற்கும் உயர்த தகுட்கள் அம் மாடுகளுக்குக் குடை பிழப்பது போல் நிழல் கொடுக்கின்றன. வெபினின் வெம்மையை மறக்கத் தில்லையம்பலத்திற்கு அக்காட்டி கைகொடுக்கிறது. எச்சுக் கிள் உருண்டு முன்னேறுகிறது. சின்னமணியின் கிணற்றிட்கு முன்பாகத் தெருவேராத்தில் தொட்டி யோன்று தெரிகிறது. அதைச் சுற்றி நின்று மாடுகள் அதற்குள் விருக்கும் நிரைக் குடிக்கின்றன.

‘தில்லை தொட்டாக்க தண்ணி கிடக்கா? ஒருக்காப் பாத்துச் சொல்லு’

துவாக் கயிற்றைப் பிடித்தபடி சின்னமணி நிற்பதைத் தில்லையம்பலம் கண்டு கொள்கிறான்.

‘இவ்வளவு மாடுகளும் குடிக்க உந்தத் தொட்டித் தண்ணி காணுமா? சின்னமணி’

‘காக வரட்டும் பெரிய தொட்டி கட்டப் போறன்’ ஆனத் தூவாரத்தோடு சின்னமணி உரத்துக் கத்துகிறான். நீர் பிளி மூலமாகக் கொட்டிக்கொண்டுகிறது. வாஸு ஆட்டி ஆட்டி மாடுகள் நிரைக் குடிக்கின்றன.

தண்ணீக் கேற வரை வற்று சின்னமணி வழி அனுப்பாததற்கான காரணத்தைத் தில்லையம்பலம் உணர்ந்து கொண்கிறான்.

சுற்றுமதில் குள்ளுடன் துணித்து போன்ற குழிகள் வழியு குளிர்ந்த மாடுகள் தன் கொட்டுகளால் சுற்று மதிலை முட்டிப் பார்த்திருக்கின்றன வெற்ற உண்மையைத் தில்லையம்பலம் இரசிக்கிறான். அது மட்டுமா! சுற்று மதில் அங்கு மிக்கும் சாளி புதுப்பட்டிருந்து,

மாடுகளின் இத் திருவினையாடத் களைக் கண்டும் சின்னமணி இன்னமும் தொட்டிக்குள் நீர் நிறைக்கிறான்! தில்லையம்பலத்திற்கு வியப்பாக இருக்கின்றது. நண்பனின் இதயம் ஆழந்த சாகரம்,

‘இந்தத் தொட்டியை எப்ப சின்னமணி கட்டினால் ஒரு வாரித்தைகட எனக்குச் சொல்ல வில்லையே’ மனம் திறந்து பேசும் நண்பன் இப்படியான நல்ல காரியத்தைத் தான் செய்தது குறித்து ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லையே என்ற ஆதங்கம் தில்லையம்பலத்தின் நெற்றை அடைக்கிறது.

‘புகழை விரும்பாதவன்....’ நகச்சிடாமல் இரகசிய நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணம் இதுவேயென்ற தில்லையம்பலம் தண்ணீச் சுதாகரித்துக் கொள்கிறான்.

உருண்டு கொண்டிருந்த சைக்கிள் ஜே. பி.யின் கேற்றை அடைந்து விட்டது.

சுற்று மதிலில் பொருத்தப் பட்டிருந்த பிளாஸ்டிக் எழுத்துக்கள் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் என். வடிவேலு, ஜே. பி. என். கட்டியங் கூறுகின்றன. தில்லையம்பலம் சைக்கிள் மனி யை வெளிக்கிறான். நாயோன்று தானும் அங்கிருப்பதைக் குறைத்து அம்பலப்படுத்துகிறது.

‘ஆரது.....’ நாய் போடும் சுதாத்தை உறைத்துக் கொண்டு பெண்ணெருத்தியின் குரல் தில்லையம்பலத்தின் செவிகளுள் புது கின்றது. தன்னை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை அவன் மொனித்துக் கொண்கிறான். ஜே. பி.யின் மனி அம்மன் சிஹ்நோல் அவனை நோக்கி வற்று கொண்டிருக்கிறான்.

‘ஜே. பி. இருக்கிறோ?’

‘ஓம் வாருங்க’ மனைக் கிலேசும் எதுவுமின்றி ஜே. பி.யின் மனைவி கேற்றைத் திறக்கிறான்.

‘சனம் அவரைச் சும்மாவா இருக்க விடுகுது. அடிக்கொருதரம் சுத்தியக் கடுதாசியென்டு வருகுதுகள்’ மொலு, மொலு வென் அவள் சின்று சொல்லக் கொண்டிருந்தாள்,

‘இப்பதானே அந்த நிவாரணம், இந்த நிவாரணமென்டு அறிவிச்சுக் கொண்டிருக்கின்றன. சனத்துக்கு எல்லா நிவாரணத்தையும் எடுக்க வேண்டுமென்ற தொக்கம். அதுதான் ஜேபியிட்ட சுத்தியக் கடுதாசிக்கு கிழவில் நிக்குதுகள்’

ஜே. பி.யின் மனைவி குளினிப் பக்கம் போகிறுள், கூச்சமற்றவ ஞாத் தில்லையம்பலம் முன் முற்றத்திற்குச் சைக்கிளை உருட்டுகிறான். கமுக மரமொன்றின் கீழ் சைக்கிளைச் சரித்து வைக்கிறான்.

‘தில்லையம்பலமோ... வாரும் வாரும்’ விருந்தையில் நின்று கொண்டு ஜேபி வரவேற்கிறார்.

‘வரவேற்புக்குக் கண்டதுக்கு இண்டைக்குத்தான் இஞ்சாலு...’ சலித்தபடி ஜேபி கூறுகிறார்.

குன் கெற்றியில் இருவரும் சமனுக அமருகின்றனர். மின்னல் வேகத்தில் எதிர்பாராது ஜேபி எழுந்து எதிரில் இருந்த செற்றியில் குந்துகிறார்.

‘முகத்தைப் பார்த்துக் கதைக்க வேணும்’ தனது செய்கைக்கால் வீளக்கத்தை ஜேபி ஒப்புக்கிறார்.

‘இந்த வெய்யிலுக்க எங்கதான் ஜேபி போறது...’

‘இப்ப என்னவும் மழையிக் காலயா வந்திருக்கிறீர்’ நகைச் சுவையாகப் பேசிவிட்டதைப் போல் ஜேபி அட்டகாசமாகச் சிகிக்கிறார்.

‘தள்ளிப் போட உரைத் தகரியம் ஜேபி. அதுதான் வெப்பிலைப் பாராம வந்தனான்.....’ ஜேபியின் அவைப்பை முடுக்கிவிட வேண்டுமென்ற தந்திரத்தோடு தில்லையம்பலம் தனது பயணத் தின் நோக்கத்தைத் தொடர்ந்தான்.

‘அப்படி என்னப்பா விஷயம் ஜேபிக்கு ஆறப் பொருங்க முடியாத ஏக்கம் வந்தவன் என்னதைச் சொல்லப் போகிற வென்ற மனத் தவிப்பு.

தில்லையம்பலத்தின் கெற்றியுக்க கொண்டிருந்தது. மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய இதை விட அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்க காதென் ஜேபி தனக்குள் என்னிக் கொண்டார்.

‘து கட்டாயம் செய்ய வேண்டிய அலுவல்தான். மாடுகளுக்கு நோயெயன்டு இறைச்சி விக்கவும் தடை போட்டிருக்கு. இன்னும் கொஞ்ச நாளையில் நாயனுக்கும் விசர் புதிச்சு ஆக்களுக்குக் கடிச்சு, ஆக்களுக்கும் விசர் வரப் போகுது. அது சரிநிவாரணம் குழுவில் மற்ற ஆக்கள் ஆர்’

ஜேபியின் கண்கள் தில்லையம்பலத்தில் மொய்த்தன.

‘நீங்களோன்டு. நானுண்டு சின்னமணியையும் போட்டிருக்கிறேன் அவர் எங்கோட போம் குடுக்க வந்தவர்’

சடாரேன ஜேபி முகத்தைச் சுவீழ்த்துக் கொண்டார்.

‘என் கேட்ட ஜேபிக்குப் போட்டிபோட வெளிக்கிட்டவர்’ இருக்ககளையும் முழுங்கால்களுக்குள் இடுக்கிக் கொண்டு ஜேபி சொன்னார். அவரது முக முத்திரைகளை அவதாளிக்கத் தில்லையம்பலம் துடித்தான். அவள் கண்கள் தருத்தாக்குதல்

'அதில்லாம் போன கணத் திட்டுப் போடுங்க, இப்ப எவ்வளவு காலமாப் போச்க' ஜே பி ஸயச் சாந்தப் படுத்தத் தில்லையம் பலம் முன்தான். தன் முழுத் திறமையையும் பாவித்து ஜே பி யின் வெராக்கியத்தை டட்டு மொத்தமாகப் போக்க வேங்குமென்ற முனைப்போடு தில்லையம்பாலம் இயங்கினான்.

உரையாடல் தொடராமல் காலம் கரைத்து.

'கிண்ணமணியைப் பற்றி யோசிக்காதவுங்க. குழுவுக்கு நீங்கதான் தலைவர். எது எப்பிடி இருந்தாலும் நான்கள் சனத்துக்குச் செய்யிறநைதச் செய்யத் தான் வேணும்'

செருமிக் கொண்டு ஜே பி குனிந்த தலையை திமிர்த்தினார். தில்லையப்பலத்திற்குப் பழுத்தைப் பறித்து விட்ட மிகிச்சி. எழுந்து இருவரும் வெளியே வந்தனர். கைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு ஜே பி சகிதம் தில்லையம்பலம் சேற்றை நோக்கி நடக்கிறான்.

'நாங்கள் வாசிக்காலையில் தான் சந்திக்க வேணும். எப்ப வெண்டு சொல்லியினுப்புறன்'

புறப்பட ஆயத்தமாகத் தில்லையம்பலம் தெருவோரத்தில் நின்றான். தொட்டியில் நீர் குடித்துக் கொண்டு நின்ற மாடுகள் வால்களை உயரத் தூக்கி ஆட்டிக் கொண்டு நகர ஆரம்பிக்கின்றன. நடந்து கொண்டே அவைகள் தெருவில் சாணத்தைக் கழித்துச் செல்கின்றன.

'கண்மூரே... உந்தப் பேயன் கிண்ணமணி ஒரு தொட்டியைக் கட்டிவிட்டு, தண்ணியைக் குடிச்சுக்கு குடிச்சு மாடுகளுக்கெல்லாம் பிச்சல் விசாதி புடிச்சிட்டுது'

தெர்ட்டியை எரிப்பதுபோக பார்த்துக் கொண்டு ஜே பி என்னமாகக் கூறுகிறார். அந்தப் பேச்சைப் பொந்தப்படுத்தாதவன் போக தில்லையம்பலம் காசிகிள் பெடவில் பாதுத்தை வைத்தான்டு

'உந்தத் தொட்டியை உடைக்கச் சொல்லி எல்லாருமாச் சேர்ந்து கொமிசனருக்கு பெட்டிசம் எழுதினு என்ன' மிகவும் தெரு சுகி வந்து ஜே பி சொன்னது தில்லையம்பலத்தின் நெஞ்சில் கட்டது.

சுற்றுமுன் வரட்சியைக் குறித்து ஜே பி சொன்னவைகளை தில்லையம்பலம் மீட்டுப் பார்க்கிறான். இந்தத் தொட்டியை உடைத்தால், இந்த மிகுக்காதி களின் வயிற்றில் வரட்சி குடிகொள்ளுமே ... இந்த உணர்வு ஜே பிக்குப் பிறக்காவில்லையே..... கிண்ணமணி போட்டிக்கு வந்த திறகும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? எறிக்கும் வெயிலில் தில்லையம்பலம் நீற்பதா போவதா வெஷத் திணரிக் கொண்டு நீண்டுள்ளன. ஜே பியின் உள்ளத்து வரட்சிக்கு எங்குதான் நிவாரணப் பேருவது. பெடலை ஊன்றி மிகிச்சுக் கைக்கிளை ஏறிக் கொள்கிறான். ஜே பிக்கு அப்பால் நகர்ந்து விட்டதென்ற குனிர்ச்சி அவன் மேனியில் சில்லிட்டது!

'வடிவேலு ஜே. பி. போன் க்ரேரின் தலைமயீன் கீழ் கிண்ணமணி போன்க்ரேரப் பணியாற்ற வைப்பது தகுமா?

நியாயத் தீர்வை நின்றை தேடவில் அவன் மனம் இலயித்துக் கொண்டது. நியாயம் பெரிய மனிதர் தில்லைக்கு மட்டும் சொந்தமானதால்ல. நியாயத்தின் பொதுமை அவன் நெஞ்சில் நாங்களும் பதித்தது. அவன் திசை மாறும் பறவையல்ல....

வசந்தத்தை நோக்கி

செ. வாமதேவன்

வானத்திற் குரியன் இன்னுமிருக்க வையத்தில் இருள் எப்படி வந்தது? தென்றவில் இயற்கை குளித்துக்கொண்டிருக்க இந்தப் புழுக்கம் எப்படி வந்தது? ஆதவ பவனி அனுதினமும் உண்டு ஆனால், கதிர்களுக்குப் பதிலாக மரங்களைகள். கூவொன்று மலர்ந்ததென்றால் புதுமணையின் முற்றத்தையல்ல புதைகுழியின் மேட்டைப் பாருங்கள். மயானத்து வீதியில் நகரத்தின் சுறுசுறுப்பு.

குரியன்கூடக் குளிர்ந்து போனுன் – வறுமையின்முன்

புழுக்களுக்குப் பதிலாக மனித நெளிவுகள். இதயங்களே!

உங்கள் செவிப்புலனைச் சோதிக்க வேண்டுமானால் மொனத்தின் அழுகையைக் கேளுங்கள். ஷல்லடி தொடர்வது உங்களுக்குக் கேட்காது ஏனென்றால்....

அவை வெடித்துக்கொண்டிருப்பது பசிக்கின்ற வயிறுகளிற்குள்.

இவர்கள் இருப்பதால் மாட்டுப் பஞ்சம் உணக்கில்லை.

நீயிருப்பதால் ஒலைக் குடிசையில் வைக்கோலுக்கே பஞ்சம் பாரிக்குக் கூடச் சோறாட்டும் இயற்கை இன்னும் பக்கமொகவே இருப்பதைப் பார். பணமே!

கோடையிடம் உன் உள்ளத்தை ஏன் குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டாய்?

கண்ணர் என்றுமே கராயல்ல, வறுமைக் கடலில் மூழ்கியதும் மீண்டு கொள்வதற்கு; அது, உலக நிகழ்வுகளை உணக்கு மறைக்கின்ற திரை.

பெண்ணே!

அத்திரையைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியே வா.
முதலாளித்துவ சந்தையில் உன்னோறிகள்
பேரம் பேசப்படுவது தெரிகிறதா?
பண அரணுக்குள் முதலாளித்துவம் 'ஹிப்பிசமா'க
ஏழ்மை நிவாரணமாகும்.
காமக் கால்களின் கீழ்
நொருங்கிப் போகின்ற பலத்திரக் கண்ணுடிகள்
இறுதியில் சிவப்பு விளக்கில் சிதறிக் கிடக்கும்.
சீதனம் இங்கே நெருப்பாக எரிவது
என்னென்ற ஊற்றியல்ல, உன் கண்ணீருற்றி
அதை இப்போதே கண்ணகிவிட.
முதலாளித்துவத்தின் ஆணிவேர்கூடப்
பொசங்கிப் போகும்வரை.

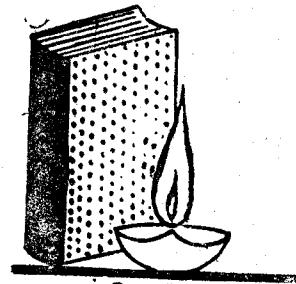
மனிதா!

நீ எப்போது இறக்காமலே பின்மானுய?
எழுந்துவா.
மோதுகிள்ளபோது துன்பங்கள் எல்லாமே பாறைகள்தாம்.
காலச் சூரியனில் அவை கரைகின்றபோது
பனிக்கட்டிகள் என்று தெரியவரும்
நடக்க நாம் தயாராவோம்.
அமர்ந்திருக்கும்வரை கண்கள்தான் பருகமுடியும்
ஏனென்றால்
தாரத்திற் தெரிவது கானல்நீர்.
பாட்டாளிக்கும் பசியற்ற வாழ்வுக்குமிடையில்
முதலில் ஒரு பாதையமைப்போம்.
சுரண்டற் தொந்திக்கும் சுகபோகத்திற்குமிடையிலுள்ள
குறுக்குப் பாதைக்கு
நாங்கள் குண்டுவைப்போம்.

காரிருள்தான் இப்போது.

ஆனேலும் கண்ணுறங்க வேண்டாம்.
துன்பவான்ததைக் கீறி இப்போதே நாங்கள்
வைகறையைப் பிரசவிப்போம்.
தோழா! எழுந்துவா.
இங்கே முடிக் கிடக்கின்ற சத்தியத்தின் கதவை
ஒங்கி உடை.
இருள் உண்ணை விட்டு விலகும்வரை!
தென்றல் உண்ணைத் தழுவும்வரை!!
இங்கே பார்
வசந்தம் எங்களை அண்மித்துக்கொண்டிருக்கிறது.
எங்கள் இரு கரங்களுக்கிடையில்
நெருங்கி! மிக நெருங்கி!!

எம். கே. முருகானந்தன் அவர்களின்

இரு நால்கள் அறிமுக விழா

— வேலோன்

வைத்திய கலாநிதி எம். கே. முருகானந்தன் அவர்கள் எழுதிய “தாயாகப் போகும் உங்களுக்கு”,... “எயிட்ஸ்” ஆகிய இரு மருத்துவ நால்களின் ‘அறிமுக விழா’ 09 - 04 - 1989 -ல் கொழும்பு - 11, 21°, மெயின் வீதியில் அமைந்துள்ள அகில இலங்கை மூஸலீம் லீக் வாலிப் முன்னணி மண்பத்தில் நடை பெற்றது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத தாளர் சங்கத் தின் கொழும்புக் கிளை ஏற்பாடுசெய்த இந்நால்கள் அறிமுக விழாவிற்கு, மூனை நாம்பு சத்திர சிகிச்சை நிபுணரும், கவிஞருமான பெடாக்டர் ந. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினர். மக்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானதும், அறிந்து கொள்வதற்கும் அத்தியாவசியமானதுமான விடயங்களை ஆராய்ந்து எளிய முறையில் நூலாக வெளிக் கெணர்ந்த முருகானந்தளின் முயற்சியை பெடாக்டர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மிகவும் பாராட்டினார்.

வீரகேசரி ஆசிரியபீடத்தைச் சேர்ந்த செல்வி சந்திரிகா சோமசுந்தரம் அவர்கள் ‘எயிட்ஸ்’ நால் பற்றி விமர்சிக்கையில், தமிழ் நாட்டில்கூட இது காலவரையில் இத்தகையதான் ஒரு நால் வந்ததாக இல்லை. அந்த வகையில்

பொக்டர் முருகானந்தனின் இம் முயற்சி மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. பாடசாலை, பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் இந்நாலை கிடைக்கத் தக்கதாக வழி செய்யவேண்டும்' எனக் குறிப்பிட்டார். தனது மருத்துவ துறை அனுபவத்தில் கண்ட சில உண்மைச் சம்பவங்களையும் உசாத்துணையாக்கி, முருகானந்தனின் 'தாயாகப்போகும் உங்களுக்கு' நாலை விமர்சித்த பொக்டர் க. வேலாயுதபிள்ளை அவர்கள் புதுமண்த தம்பதிகளுக்கு பரிசாக்கத் தக்க நல்ல தொரு நால் இது' என்றார்.

எளிமையாகவும், விடயங்களைக் கோர்வையாகவும் தந்த பொக்டர் முருகானந்தனின் எழுத்தாற்றல் பற்றி மலையக முன்னேடு எழுத்தாளர் திரு. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் தணக்கே உரித்தான் பாணியில் விதந்துரைத்தார். கலை இலக்கிய விமர்சகரும், 'ஜூலன்ட்' ஆசிரிய பீடத்தைச் சர்ந்தவருமான திரு. கே. எஸ். சிவதுமாரன் அவர்கள் இயல்கிய நயத்துறைம், மனிதப்ரமாணத்துறைம் பொக்டர் தனது நூல்களைச் சமாத்திருப்பது பற்றி உதாரணங்களுடன் விளக்கினார். மல்லிகையில் வெளியான கதைகளையும் பத்திரிகையில் பிரசரமாகும் கட்டுரைகளையும் விடுத்து வருகிறார். ஆனால், கலை மேலூம் என்னை இலக்கியத்தில் ஈடுபட வேண்டும் 'ரொனிக்' ஆகவே அமையும். இது போன்ற பல நால்களைத் தொடர்ந்தும் என்னிடமிருந்து நீங்கள் தாராளமாகவே எதிர் பார்க்கலாம். என்றும் உறுதி பகர்ந்தார்.

நன்றியுரையாற்றிய வீரகேசரி விநியோகப் பகுதியைச் சேர்ந்த புலோ விழுர் ஆ. இரத்தின வேலோன் 'மணமானவர்களுக்கு' அரியதொரு. பொக்கியத்தினை அளித்திருக்கும் பொக்டர் மணமாகப்போகும் இளைஞர் யுவதி களுக்கு ஆலோசனை தரத்தக்க நல்லதொரு நாலையும் வினாக்களைவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அறிமுக விழாவின் இறுதியிலும் சிறப்புமிக்க ஒரு உரை தந்த தலைவர் பொக்டர் ந. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், முடிவில் அருமையான ஒரு கலைத் துறை மாக, நூல்களின் ஆசிரியர் கலாநிதி எம், கே. முருகானந்தன் அவர்களை வாழ்த்திக் கொரவித்தார்!

மன்னிக்கயால் ஏற்பட்ட ஆர்வமே என்னை எழுதத் தான்

இயது! என் மருத்துவக் கட்டுரைகளுக்கு முன்னேடு பொக்டர் நந்தி அவர்களே என்று ஆரம்பித்துப் பேசிய நூல்களின் ஆசிரியர் கலாநிதி முருகானந்தன் மேலும், நந்திக்குப் பின்னதாக மருத்துவர்களுள் என்னையே ஆக்க இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டு வருவதாக இங்கு குறிப்பிடப் பட்டது, அது தவறு! பொக்டர் ந. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "அவனும் அவனும்" என்ற ஒரு கதைத் தொகுப்பைக் கூடத் தந்திருக்கிறார். பொக்டர் க. வேலாயுதபிள்ளை அவர்கள் பண அரிய கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் படைத்து வருகிறார். என்றால், கலை மேலூம் என்னை இலக்கியத்தில் ஈடுபட வேண்டும் 'ரொனிக்' ஆகவே அமையும். இது போன்ற பல நால்களைத் தொடர்ந்தும் என்னிடமிருந்து நீங்கள் தாராளமாகவே எதிர் பார்க்கலாம். என்றும் உறுதி பகர்ந்தார்.

நன்றியுரையாற்றிய வீரகேசரி விநியோகப் பகுதியைச் சேர்ந்த புலோ விழுர் ஆ. இரத்தின வேலோன் 'மணமானவர்களுக்கு' அரியதொரு. பொக்கியத்தினை அளித்திருக்கும் பொக்டர் மணமாகப்போகும் இளைஞர் யுவதி களுக்கு ஆலோசனை தரத்தக்க நல்லதொரு நாலையும் வினாக்களைவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அறிமுக விழாவின் இறுதியிலும் சிறப்புமிக்க ஒரு உரை தந்த தலைவர் பொக்டர் ந. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், முடிவில் அருமையான ஒரு கலைத் துறை மாக, நூல்களின் ஆசிரியர் கலாநிதி எம், கே. முருகானந்தன் அவர்களை வாழ்த்திக் கொரவித்தார்!

அழகியலாய்விள் பிரச்சனைகள்

சோ, கிருஷ்ணராஜா

- கலைப் படைப்புகளை அணவும் விரும்பி ரசிக்கின்றனர். ரசனைக்கு எதுவிதக் கட்டுப்பாடு களும் இருப்பதில்லை. ஆனால், ரசிக்கப்பட்டதொரு கலைப் படைப்புப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும் பொழுது. அவ்வடிப்பிராயங்கள் தொடர்பாக நம்பிடையே கருத்து வேறுபாடு களும், பிரச்சனைகளும் எழுவதை பல சந்தர்ப்பங்களில் நீங்கள் அவதானித்திருத்தல் கூடும். இக்கருத்து வேறுபாடுகளும் பிரச்சனைகளும் மே அழகியலாய்வின் ஊற்றுகும்.
- ஒரு கலைப்படைப்பில் காணப்படுகிற குறியீடுகள் யாவை? எவ்வாறு இங்கு நியீடுகள் யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன? கலையில் யதார்த்தம் என்பதன் அர்த்தமென்ன? கலைப் படைப்புகள் அனைத்தையும் தழுவி நிற்கும் பொதுப்பண்புகள் யாதேனும் உள்ளன? 'இது ஒரு நல்ல இலக்கியம்' என ஒரு கலைப்படைத் தன்மையை மற்றவர்களுக்கு உணர்த்த முயலுகிறார்? என்பது போன்ற வினாக்களிலிருந்து அழகியலாய்வுதொடர்க்கிறது. தரப்பட்டு விடைகளை இயல்பிற்கேற்ப பல விடைகளை இயல்பிற்கேற்ப பல விட அழகியற் கொள்கைகளும் வரலாற்றில் உருவாகியுள்ளன.
- அழகியல் எதைப் பற்றி ஆராய்கிறதென் ஒருவர் வினவுவராயின்; அது கலைப் படைப்புகள் பற்றி ஆராய்கிறதென மிகச் சுருக்கமாக விடைத்தருதல் சாத்தியம். ஆனால் அவ்வாய்வுகள் எத்தனையைது என்மீண்டும் கேட்கப்படின் அதற்குச் சூருக்க விடையெதுவும் தருதல் இயலாது.
- கலை—இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய வருணணைகளே அழகியவின் பிரச்சனைகள் எனக்கறுவோமாயின், முதலில் நாம் எத்தகைய கூற்றுக்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேமென்பதைத் தெளிவுபடுத்தல் வேண்டும். மோனு—விசா' ஒரு உயிரோட்டமான கலைப் படைப்புப் பெண்பதுவும், மோனு—விசா வியஞ்சர்டோடா வின்சி என்பாரால் வரையப்பட்டதென்பதுவும், ஒரு கலைப் படைப்புப் பற்றிய இருக்கறுக்களையினும், இக்கூற்றுக்களிற்கிடையே அடிப்படை வேறுபாடுடைய உள்ளது. மோனு—விசாவைக் காணப்பதன் முலம் முதலாவது கூற்றின் ஏற்புடைய மையத்தை தீர்மானிக்கலாம். ஆனால் இரண்டாவது கூற்றின் உண்மை பற்றியறிய அதனை உருவாக்கிய கலை குரு பற்றிப் பேரிப்பள்ளியோ அன்றி பிற

காற்றுகளையோ தான் தேடிப் போதல் வேண்டும். முதலாவது கூற்று ஒவிய ரசனை பற்றிய கூற்றுகளிருக்க, மறுகூற்றே அக் கலைப்படைப்பின் ‘பெளதி கிருப்பு’ பற்றிய கூற்றுயுள்ளது. இவை முறையே அழகியவிற்குரியதும், கலை வரலாற்றிற்குரியதுமான கூற்றுக்களாகும்.

5. கலைகளின் பெளதிக் கிருப்பு பற்றிய கூற்றுக்கள் அழகியவின் ஆய்வுப் பரப்பினுள் உள்ளடங்குவன் அல்ல. புலனுக்களிக்குத் தரப்பட்டதெதுவோ அதுவே அழகியவின் ஆய்வுப் பொருளாகும். அழகியவின் ஆய்வுப் பொருள் பற்றிய மேற்படி விளக்கம் தெளிவாக உணரப்படாமையினாலேயே பல பிரச்சனைகள் தோன்றியுள்ளன.

6. அழகியவின் ஆய்வுப்பொருள்

1. கலைகள் பற்றியவை,

2. நுகர்வோனில் கலைகள் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகள் பற்றியவை என இருவகைப்படும். இவையின்டும் புலனுக்களிக்குத் தரப்பட்ட கலைதோற்றப்பாடு பற்றிய கூற்றுக்களாகும்.

7: நுண்கலைகளில், கலைகள் பற்றியவை, கலைகள் நுகர்வோனில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகள் பற்றியவை என்ற பாகுபாட்டைத் தெளிவாக இன்கண்டு கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஒவியம் ஒன்றின் புலனுக்கிறுக்குத் தரப்பட்டதோற்றப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுக் கொண்டு வர்ணங்கள், உருவாக்கும் போன்ற சொற்கள் அன்றையும் கலைப்பற்றிய கூற்றுக்களாக நாம் வரையறுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ‘யீராட்டமான ஒவியம்’, ‘நுகர்வோனுக்காற்றுக்களையோ தான் தேடிப் போதல் வேண்டும். முதலாவது கூற்று ஒவிய ரசனை பற்றிய கூற்றுகளிருக்க, மறுகூற்றே அக்கலைப்படைப்பின் ‘பெளதி கிருப்பு’ பற்றிய கூற்றுயுள்ளது. இவை முறையே அழகியவிற்குரியதும், கலை வரலாற்றிற்குரியதுமான கூற்றுக்களாகும்.

குக் கிளர்ச்சியூப்ட்டும் தன்மையது’ போன்ற வீபரிப்புகள் வருமிடத்து அவற்றைக் கலைப்பற்றிய கூற்றுக்களாகக் கருதுதல் ஆகாது. அவை, கலைகள் நுகர்வோனில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகள் பற்றிய கூற்றுக்களாக, நுகர்வோனின் உள்ளிலே பற்றிய கூற்றுக்களாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

8. இலக்கியங்களிற்கு மேற் குறித்த பாகுபாடு பொருந்திவராது. ஒரு கவிதையை அல்லது நாவலை வாசிக்கும்பொழுது அழகியலாளரது கவனம் அவைகளைஞரிடத்தே ஏற்படுத்துகிற உணர்ச்சியைப் பற்றியதாயமைகிறதேயல்லாது, நாவின் பக்கங்களைப் பற்றியோ அல்லது அதிலுள்ள எழுத்துக்களைப் பற்றிய தாகவோ இருப்பதில்லை.

9. கலை நுகர்வின் பொது வாசகளுக்கு ஏற்படுகிற மனப்பதிவுகள் அழகியவில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மனப்பதிவுகள் பற்றிய ஆய்வில் ‘உணர்ச்சி’ என்ற சொல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுமோன்றும். குறித்த சொல்லை, அதிக இடையூரின்றி சாதாரண வளக்கில் பயன்படுத்த முடிகின்றது: ‘நான் மிகவும் உணர்ச்சியைப் பட்ட நிலையில் இருக்கின்றேன்’ ‘—இந்த வேலையைச்செய்ய தகுதியற்றவர் என நான் உணருகின்றேன்’ என்ற இரு கூற்றுக்களிலும், முதலாவது கூற்று எனது உணர்ச்சியைப் பற்றியதாகவும், இரண்டாவது கூற்று குறிப்பிட்டதோரு வேலைக்கு இல்லை தகுதி பற்றியதாகவும் இருக்கிறது. அழகியலாளர்கள் உணர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி கலைக்கங்களைத் தரும்பொழுது.

அப்பதத்தின் பலவேறு கருத்துக்களையும் பிரக்கரையுடன் கையாள வில்லை. இதுவே பல கருத்துமயக்கங்கள் ஏற்படக் காலாகின்றது.

10. உணர்ச்சி சார்ந்த பதங்களுது அர்த்தத்தின் ஒருபகுதி நுகர்வோனின் அனுபவத்துடன் இணைத்தாகும். உதாரணமாக கச்சேரி செய்யவினர் ராக ஜாலைபர்ணம் எரிச்சலையேற்படுத்துகிற தெளின், அதன் அர்த்தம் நுகர்வோன் அதனால் துண்மைடைகிற ஒன்றாகும். உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாயமையும் மேற்படி கூற்று இசையின் இயல்பு பற்றியதையும் எமக்கு எடுத்துக்கூற வில்லை. இசையில் எரிச்சலை ஏற்படுத்துவது எதுவெனவும் விளக்கவில்லை.

11. ஒரு கலைப்பற்றிய விமரிசனத்தில் உணர்ச்சிக் கூற்றுக்கள் பிடிம் பெற்றுள்ளதெனில், அதன் அர்த்தம், கலை நுகர்வினால் விமரிசகள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டான் என்பதை அவன் விபரிக்கிறான் என்று கொள்ளுதல் வேண்டும், இவ் விபரிப்பு எந்தளவிற்குத் தெளிவாகவும் விபரமாகவும் அமைகிறதோ, அதேயளவிற்கு கலையின் இயல்புகளை வெளிக் கொண்டுதல் சாத்தியமாகும். ஆனால் இங்குள்ள பிரச்சனை, எந்தளவிற்கு விமரிசனத்துவிபரிப்பு குறிப்பிட்ட படைப்புப்பற்றிய பொருத்தமான விபரிப்பாகும் என்பதேயாகும்.

12. கலைகள் பற்றிய விமரிசனத்தில் உணர்ச்சியை வெளியிடும் பதங்கள் இடம் பெறினும், அவற்றை மற்றவர்களால் உணரவும், அறியவும் கூடுமாயின், அவற்றைக் கலைப்படைப்புக்கள் பற்றிய விபரிப்புக்களாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

13. அழகியலாய்வின் முக்கியக்களிலொன்று கலைகள் பற்றிய விமரிசன ஆய்வாகும். இதைப் பற்றியதும், நடனம் பற்றியதுமான விமரிசனங்களும் அழகியலாய்வில் இடம் பெறவேலை.

14. குறிப்பிட்டதொரு ஒவியத்தில் மூப்பரிமாணம் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டுளது, சாந்தனது சிறுகதைகள் கால உணர்வை எவ்வாறு வெளியிடுகிறது? திருக்கோவையாரில் வெளிப்படும் பொதுவையை விழுக்காக்குவிட நோக்கென்ன? இன்னும் இது போன்ற பலவகை விழுக்காக்குவிட தேட விமரிசன முறபடுகிறன்.

15. கலை — இலக்கியம் ஆகிய கூற்றுக்களின் இயல்பு பற்றிய ஆய்வின் தொடக்கமாக, முதலில் கலை இலக்கியங்கள் பற்றிய சமூக — உள்ளியல் விபரிப்புகளிற்கும், இரசனை சார் விபரிப்புகளிற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைச் செய்தல் இன்றியமையாதது. கலையாக்கத்திற்கான சமூக — உள்ளியற் காரணிகள் சமூக — உள்ளியற் காரணிகள் பற்றிய விபரிப்புகள் அழகியவின் ஆய்வுப் பரப்பினுள் உள்ளடங்காது.

16. கலையாக்கக் காலத்து, கலை நுனுது மனோநிலை பற்றிக் கூறப்படுவனவோ, அன்றிக் கலையின் தோற்றத்திற்குரிய சமூக — பொருளாதாரக் காரணி கள் பற்றிக் கூறப்படுவனவோ கலைப்பற்றிய கூற்றுக்களாகத் தரப்படும் பொழுது பின்வரும் பிரச்சனைகள் எழவாம்.

அ. மேற்படி கூற்றுக்கள் அழகியற் கூற்றுக்களாகுமா?

- ஆ. ஆமெனில் இவற்றில் ஏற்படுமையை எவ்வாறு பரிசோதிக்க வார்கள்?
17. கலையாக்கத்தின் பொழுது கலைஞரின் உளப்பாங்கு பற்றிய வருணையே கலையின் நோக்கமாகத் தரப்படுகிறது. கலைஞர் எத்தனைச் செய்யவிரும்புகிறான்? எவ்வாறு செய்ய விரும்புகிறான்? படைப்பிற்கான திட்டம் எவ்வாறு உருபெற்றது? என்பது போன்ற வினாக்களுக்குத் தரப்படும் விடைகள், கலையின் நோக்கம் பற்றிய விளக்கமாகத் தரப்படுகிறது. இவை கலைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுமென்பதில் எது வித ஜயமுமில்லை. ஆனால் இவற்றை உண்மையில் எம்மால் அறியமுடியுமா என்பதே இங்குள்ள பிரச்சனை. மேலும் கலைகளிற்கு இரசனைக் கப்பாற்பட்ட நோக்கங்கள் உள்ளதெனக் கூறுவது பலவித பெளதி கவதீப் பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.
18. கலை காரியமாகவும், கலை ஞானின் நோக்கம் காரணமாகவும், அதாவது கலைக்குக் காரண - காரிய விளக்கம் தருதல் முக்கியமானதெரு பெளதீக்

சந்தாக்களைச் சுதுப்பியுங்கள்.

இந்த ஆண்டிக்கான சந்தாவைச் செலுக்கதாத வர்களைப் பெற்ற சந்தாவைப் புதுப்பிந்துக்கொள்ளும்படி அங்குடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

தொடர்ந்து மல்லிகை உங்களது கரங்களுக்கு வந்து சேர வேண்டுமாக இருந்தால் தயவு செய்து நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

— ஆசிரியர்.

வாதப் பிரச்சனையாகும். கலை இலக்கியங்கள் பற்றிய நிர்ணய வாத நிலைப்பாடு என் இது அழைக்கப்படும். சுயாதின் சித்தத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் நிர்ணய வாதக் கலைக் கோட்டாட்டை நிராகரிப்பார். இவர்களின் அபிப்பிராயப்படி அணைத்து கலைஞர்களும் கலைஞர்களும் கலைஞர்களை ‘உடனடி உணர்ச்சியின்’ வெளிப்பாடாகும்.

19. கலைகளின் தோற்றுத்திற்கான சமூக - பொருளாதார காரணிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் கலை - இலக்கிய ஆய்வுகள் மாட்டாது, மாருக, அவை சமூகவியல் ஆய்வுகளாகவும், பொருளாதார ஆய்வுகளாகவும் இருக்கிறது. ஒரு கலைப்படைப்பின் தோற்றுத்திற்கான வரலாற்று நிர்ப்பந்தங்கள் யாவை? கலை - இலக்கியங்கள் சமூகத்தில் எத்தகைய முன்னேற்றுத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பல ஆய்வுகள் தோன்றியுள்ளன. எனினும், அவ்வாய்வுகளை கலை - இலக்கியங்கள் பற்றிய அழியவாய்வில் சமூக - பொருளாதார உள்வியல் அடிப்படைகளைத் தேவேது இன்றியமையாதொன்றில் நிறைவேற்றுகிறது என்பதை இன்றியுள்ளது என்பல ஆய்வுகள் தோன்றியுள்ளன. எனினும், அவ்வாய்வுகளை கலை - இலக்கியங்கள் பற்றிய அழியவாய்வில் சமூக - பொருளாதார உள்வியல் அடிப்படைகளைத் தேவேது இன்றியமையாதொன்றில் நிறைவேற்றுகிறது என்பதை இன்றியுள்ளது என்பல ஆய்வுகள் தோன்றியுள்ளன.

கதையோடு கதையாக...

— நந்தி

ஞாயிறு இதழின் இலக்கியப் பக்கங்களுக்கான இறுதி வேலைகளை முடித்தபின், அலுவலகப்பையினத் தேநிருக்கு அனுப்பி விட்டு, நான்காம் மேல்மாடியன்னை வழியாகப் பார்த்தேன். கட்டடங்களுக்கு அப்பால், வானிலியில் அஸ்தமிக்கும் சூரியன் கண்களைக் குருடாக்கும் ஓளிரவை இழுத்த நிலையில், காலிக்கும் பூரணை மதியோ என்று ஜயுறச் செய்தது; அதன் முகமெல்லாம் குங்கும் சந்தனக் கலவை. அந்தயில் வெளியாகும் எங்கள் ஆங்கிலத் தினசரியின் பிந்திய பதிப்பை ஏற்றிய வான்கள் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன,

காவல்காரனின் அனுமதி பெற்று வந்த ஒரு வோக்ஸ்வாகன் காரிலிருந்து இறங்கிய ஒரு வர், மேலே ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டு, பிரதான வாசலால் உள்ளே நுழைந்தார். பார்த்த அந்த முகம் அறிமுகமானது; அவர்தான் கலாநிதி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, பல்கலைக் கழகத்திலே தொல்பொருளியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர். சில வருடங்களுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் நடத்திய அகழ் ஆராய்ச்சி பற்றிய ஒரு ஜனரங்கசுக்கட்டுரையை நாங்கள் பிரசரித்தோம். அப்போது கூட அவர் எமது அலுவலகத்திற்கு வத்தில்லை. எல்லாத் தொடர்புகளும் தபால் மூலம்தான்.

யாழ் குடாநாட்டின் வரலாறு, வழக்கம், வளப்பம் வகையாக தொடர்பான கருத்தரங்குகளில் நான் அவரைப் பார்த்திருக்கிறேன். நிலத்தைத் தோன்றும்போது அசப்படும் ஒரு சலவியோ, எலும்போ, ஒடோ அல்லது ஆயுதத்தின் ஒரு துண்டோ அவருக்குப் போதும்; அது ஆய்வுக்கு உடபடுத்தப்பட்டு, முடிவாக, பழம் தமிழர் பெருங்குடியின் பெருமையையும், பணபாட்டையும் நம் உள்ளூம் எல்லாம் உலப்புப் பகுக்கு ஆங்கிலத்தில் அளிப்பார். இனி, அந்த ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் ஒரு சரித்திர நாவலுக்குரிய பரப்புப்பகட்டும் பொலியும் வண்ணம் எழுதப்படும் அவருடைய ‘ஜனரங்கசு’த் தமிழ்க் கட்டுரைகளில் உள்ள கற்பணச் சரக்கு வாசகர் பலரை மக்காரப் போதையில் அமிழ்த்தியிருக்கிறது.

அப்படியானவர், கலாநிதி மூர்த்தி (சுருக்கமாக), சேந்தி கொண்டுவந்த பையனுடன் எனது அறைக்கு வந்தார் - ஒரு சிறு கதைப் பிரதியுடன். நான் எதிர்பாராத சங்கோசத்துடன் - அது தனது முதல் சிறுகதை என்றும், உண்மை - முழு உண்மைகளின் அடிப்படையில் உதித்து ஒரு படைப்பு என்றும் தெரிவிக்கு. இனி, கதையினுடைய குறிக்கோள், முறை, குறை, முடிவு, எதிர்பார்ப்பு இப்படியாக முன்

விமர்சனமாக, விஞ்ஞான வாடை விகம் ஆங்கிலத்தில் சல்லாபித்து விட்டு — முச்சிவிட்டார்,

“தேநீர்” — கேட்டேன்.

“வேஷ்டாம். நன் றி’ அதன் பின்பு தமிழில் பேசினார்:

“நான் பிப்போது தேநீர் குடித்துவிட்டு வருகிறேன். உங்கள் வீடு வெள்ளவத்தையில் தானே? என்னுடைய காரில் கொண்டுபோய் விடுகிறேன்”

நான் மணியைப் பார்த்ததையும், கொட்டாவி விட்டதையும் அவர் அவதானித்தன் விணவு அந்தக் கேள்வியும் ஏற்பாடும். காரில் போகலாம் என்று தெரி வித்தும், நான் அவருக்காக ஒரு மணி நேரம் கூட ஒதுக்கச் சித்த மானேன்: அது பஸ்ஸிற்குக் காத்து நிற்கும் நேரம்தானே.

அவர் தானுகவே தனது சிறு கதையைப் படித்துக் காட்ட விரும்பினார். ஓவ்வொரு கிழமையும், பூர்விக் பாவ சேஷ்டாக்குத் தண்டனையாகவோ என்னவோ, அவ்வாரச் சிறுகதைப் பக்கத்தை நிரப்புவதற்கு, 2° - 30° சிறு கதைகளை பயிர்கரம் செய்யும் எனக்கு, இது ஒரு மாற்றம் என்று எண்ணி “படியுங்கள்” என்றேன்

அலுவலகப் பையன், நான் கூருமலே ஒரு கிளாஸ் தேநீரைக் கொண்டுவந்து அவர் முன்னால் வைக்கும்போது, புள்ளுறவு மூலம் நன்றி தெரிவித்தார்.

“குடியுங்கோ”

கையில் கிளாஸை எடுத்தபடி கூறினார்: “நான் கடந்த மூன்றாணத்தில் இருந்தேன்; பிரிட்டி வி கவுன்ஸில் ஸ்காலர்ஸ்பிப் கிடைத்தது. அங்கே போனது இதுதான் முதல்தடவை. இந்தக் கதை அந்த அனுபவத்தை ஒடியது... .”

“படியுங்கோ”

கொண்டுவந்த ஃபைஸ் திறந்து ‘தலைப்பு இன்னும் போட வில்லை’ என்ற மன்னிப்புடன் வாசித்தார்:

“விமானக் கப்ரன் வண்டினின் தரை மட்டச் சிதோ ஷன் நிலை பூஜ்யம் கெலசல் என்று அறிவித்தார்; காலை 8-30; இன்னும் பத்து நிமிடங்களில் விமானம் ஹி த்ரோ விமான நிலையத்தில் இறங்கும். சுமாராண சொற்பொழிவின் பின் கை தட்டல்கள் போல், பயணிகள் தமது அரையைச் சுற்றிய பெற்ற றைக் கிளிக்கென கொஞ்சும் ஒசைகள் விட்டு விட்டுக் கேட்டன.

ஹீத்ரோவில் எந்த விதமான வில்லங்கமும் இருக்கவில்லை. இரண்டாம் வகுப்பு ஆங்கிலப் பாடப் புதிதகம் படிக்கத் தெரிந்து. வாசித்ததுபோல் செய்யத் தெரிந்த ஒருவனுக்கும், நேரமையாக வந்து பெரும்பாலும் உண்மை பேசுபவருக்கும், மற்றவர்களைப் பார்த்து கொரவ மாக செயற்படுபவருக்கும் அங்கே பிரச்சிகிசைகள் குறைவு என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது. ஆனால் நான் எதிர்பார்த்து வந்த எனது பாடசாலை சக சர்வகலாசாலைத் தோழன் திரு. பூங்குன்றங்களை விமான நிலையத்திற்கு வரவில்லை.”

தனது மூக்குக் கண்ணுடையைக் கழற்றியவாறு மூர்த்தி சொன்னார்:

“பூங்குன்றன் என்பது கற்பணைப் பையர் உண்மையில் அது எனது நண்பன்! திரு. சிவராம விச்வக்குதைக் குறிக்கும். கருக்கம் மாக விங்கம். அவர் என்னுடன் இடைக்காட்டில் படித்த வர். பின்பு கொழும்பு பல்கலைக் கழகத் தில் ஒன்றுக்கூட்டுத்தோம். எனது பாடம் சரித்திரம். அவருடையது பெளதிகம்; ஆகவே தொடர்

குறைவு. பட்டம் பெற்ற பின்பு காண்பது கல்யாண், மரண வீடு களில்தான், பின்பு 1977-இனக் கலவரத்தைச் சாட்டாக வைத்து இங்கிலாந்து சென்று, இரண்டு வருடங்களில் குடும்பத்தையும் அங்கே அழைத்திருக்கிறார், எதிர் பாராவிதமாக நான் இங்கிலாந்து போவதற்கு முன் அவரிடமிருந்து இந்தக் கடிதம் வந்தது. நீங்கள் அதை வாசிக்க வேண்டும்.”

“பையிலில் இருந்த கடிதத்தை எனக்கு நீட்டினார். ஒரு சட்ட ஆவணத்தை நியாய துரந்திரர் ஒருவர் பொருத்தமான இடத்தில் காட்டுவது போல். ‘பேர்சனல்’ என்று கோடிடப்பட்டு, அறிமுகம், பழைய ஞாபாக்கம், பாடப் புதிய ஆகிய சம்பிரதாய அலங்கார எடுப்புகளின் பின், அந்தத் தமிழ் மொழிக் கடிதத்தின் சாராம்சம் இதுதான்:

அவர், பூங்குன்றனுகிய விங்கம் வண்டனில் ஒரு தொழிற் சாலையில் பொதியியலாளராகத் தொழில் புரிகிறார். ஆனால் ‘தமிழ்னை’யையும் அவரது சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் மறக்கவில்லை. ஒரு நல்ல தமிழ்ச் சேய் செய்யக்கூடிய சேவையைக் கடந்த 10 வருட கால இரவுகளில் விக்டேரியா சென்று நிலைப் ஸ்டேசனில் உள்ள பிரிட்டிங்கவன்சில் அலுவலகத்தை அடைந்தேன். அங்கே எனக்காக கவுன்சில் பிரதிநிதி, ஒரு பெண், காத்திருந்தாள். நண்பன் பூங்குன்றன் அங்குகூட வரவில்லை. அந்தப் பெண் என்னை ‘வெஸ்றர் ஸ்குவரில் உள்ள வெஸ்ற் மினில் பட்டியல் ஒன்றை இணைத்திருந்தார். யாழ் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு கொரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் அளிப்பதை அறிந்திருக்கிறார். மூர்த்தி அவருடைய பாலிய நண்பர் என்ற முறையில் அதுபற்றி எழுதி எழுத நன்றியுடையவர் ஆவார். இவி, ஆவரங்காவில் மூப்படைந்து இருக்கும் அவருடைய தாயின் பெயரிலும், துருடுங்களுக்கு முன் காலமாகிய தந்தையீன் பெயரிலும் வருடாவருடம் ஒரு ‘புலமைப் பரிசு’க் கொடுப்பதற்குச் சித்தமாகவும் இருக்கிறார். இப் பரிசு தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்புச் சித்தி பெறும் மாணவருக்குக் கொடுக் கப்படும், இப்படியாக எழுதியிருந்தார்.

“இனி, பூங்குன்றனைப் பற்றிய உங்கள் சிறு கதையைக் கேட்போம்” என்று கூறிச் சிறப்பை வரவழைத்தேன்.

சிறு கதையைத் தொடர்ந்து வாசித்தாம்:

“ஆகாயத்திலிருந்து மல்லிகை கள் துவப்பட்டது போல் பணி பொழி ந்து கொண்டிருந்தது. விமான நிலையத் திலிருந்து வெளியே வந்ததும், குளிர்சாதனைப் பெட்டிக்குள் தள்ளிவிட்டது போல் விறைத்தது.

ஊரில் பேராசிரியர் ஒருவர் இரவல் தந்த ஒவர் கோட்டைப் போட்டுக் கொண்டேன். பிரிட்டிங்கவன்சில் அனுப்பியிருந்த அறிவுறுத்தல் கடிதம் பிரகாரம், ஒரு பஸ்ஸிலில் விக்டேரியா சென்று நிலைப் ஸ்டேசனில் உள்ள பிரிட்டிங்கவன்சில் அலுவலகத்தை அடைந்தேன். அங்கே எனக்காக கவுன்சில் பிரதிநிதி, ஒரு பெண், காத்திருந்தாள். நண்பன் பூங்குன்றன் அங்குகூட வரவில்லை. அந்தப் பெண் என்னை ‘வெஸ்றர் ஸ்குவரில் உள்ள வெஸ்ற் மினில் பட்டியல் ஒன்றை இணைத்திருந்தார். அது குமாரான் வீடுத்து என்று விமானம் போன்ற உணவுடன் 20 பவுண், ஸ்கலர் ஸ்பிப் பணம் அதற்குப் போதுமானது என்றாலும், மிச்சம் பிதிச்சு சில செளகரியப் பொருட்களை

பாங்கரம் என்றும், மேல் மிச் சத்தை கீ-ஆல் பெறுக்கி ரூபாய் களாக்கி வங்கியில் போடலாம் என்றும் வந்த எனக்கு, இந்த வாடகை முச்சுக் குழாயை அடைத்தது.

ஏதோ கீசிட்டது-பக்கத்தி விருந்த டெவிபோன் அபாய ஒயியாக அலருமல் குருபோல் கூப்பிட்டது. பூங்குன்றன் பேசி அர்:

‘ஹலோ வரதர், வணக்கம், சுகமா? பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலை அழைத்து உம்முடைய தொலைபேசி என் எடுத்தேன். விமானப் பயணம் சௌகரியமாக இருந்து குக்கும் என்று நம்புகிறேன்.’

தமிழில் ஒரு பண்டி தர் போன்ற குரவில் ராகத்தில் பேசி அர்: ஆனால் ஆங்கிலத்தின் நேரடியான மொழிபெயர்ப்புப் போன்ற செயற்கைத் தன்மை அதில் இருந்து. அவர் தொடர்ந்து பேசிய திட்டங்கள் மன்றம் மன்றத்துத் திக்குமுக்காடச் செய்தது.

வாசல் மணியை அழுத்தியதும், பூங்குன்றன் வந்து கதவைத் திறந்தார்; மிகப் பரந்த புன்னகையுடன் எனது கையைக் குலுக்கினார்; வரவேற்றார். எனது ஓவர் கோட்டை, ஆங்கில பாணியில் கழற்ற உதவி அதைத் தன்களுடைய ஓவர் கோட்டுகளுடன் தொங்க வைத்தார். வரவேற்பு அறை குடு ஏற்றப்பட்டு இதமாக இருந்தது. கம்பளமும், கதவுயன்னல் திரைகளும், செற்றியும், நாற்காலிகளும், ஓர் ஓரத்தில் பியானேவும் ஆங்கில வீட்டின் மாதிரியாக இருந்தாலும். அங்குமிகும் அலங்காரப் பொருட்களும், தெண்ணித்திய கலாச்சாரத்தைக் கண்ணும்னே காட்சிக்கு வைத்திருந்தன. நமது ஊர் சிவாலயங்களிலே காணக்கூடிய அளவில் பெரிய நடராஜர் சிலை, சந்தனமரத்திலான கிருஷ்ணர், வகுமி, சரவன்வதி, நந்தி முதல் தனுசாலூர் ஆடும் பொம்மை ஏரூக் சிலைகளும், பொம்மைகளும், ஆள் அளவு குத்துவிளக்குகள், அழகான கைவிளக்குகள் — எல்லாம் அலங்காரச் சோடனைகள், ஒரு மினி பூங்குமிகுமார்.

தொடர்ந்து அவர் பேச்கூங்கிலத்திற்கு மாறி, தனது வீட்டிற்கு வரும் வழி முறையையும், அண்மையில் இருக்கும் நியூப் ஸ்டேசன் பற்றியும். வண்டனின் தெரு வரை பட வழி காட்டியாகிய ஏ-று-ஸ்ட் நூலை வாங்கும்படியும் கூறினார்.’

‘பாருங்கள், சிறு கதையில் எனது பெயரையும் வரதர் என்று மாற்றி விட்டேன்’ என்று அடிக்கத்துணமாக விளக்கினார் அர்த்தி.

‘தெரியுது படியுங்கோ’

‘நான் பூங்குன்றனின் வீட்டிற்கு அடுத்த நான் போன்போது மதிய வேளையிலும் இருட்டிக் கொண்டு வந்தது; தெருவில் வெள்ளைக் கம்பளம் விரித்திருப்பது போலவும், வீடுகளின் கூரைகளிலே கேக் ஜூஸ் போடப்பட்டது போலவும், மொட்டை மரங்களின் கன்ஸிகளிலே பஞ்ச பூத்தத்து போலவும், பனி பல உருவங்களில் காட்சி தந்தது. பனி சுமந்த காற்று, கண்காணுத தனது வீரல்களால் கழுத்தை இறுக்கி முகத்தை அழுக்கித் திக்குமுக்காடச் செய்தது.

வாசல் மணியை அழுத்தியதும், பூங்குன்றன் வந்து கதவைத் திறந்தார்; மிகப் பரந்த புன்னகையுடன் எனது கையைக் குலுக்கினார்; வரவேற்றார். எனது ஓவர் கோட்டை, ஆங்கில பாணியில் கழற்ற உதவி அதைத் தன்களுடைய ஓவர் கோட்டுகளுடன் தொங்க வைத்தார். வரவேற்பு அறை குடு ஏற்றப்பட்டு இதமாக இருந்தது. கம்பளமும், கதவுயன்னல் திரைகளும், செற்றியும், நாற்காலிகளும், ஓர் ஓரத்தில் பியானேவும் ஆங்கில வீட்டின் மாதிரியாக இருந்தாலும். அங்குமிகும் அலங்காரப் பொருட்களும், தெண்ணித்திய கலாச்சாரத்தைக் கண்ணும்னே காட்சிக்கு வைத்திருந்தன. நமது ஊர் சிவாலயங்களிலே காணக்கூடிய அளவில் பெரிய நடராஜர் சிலை, சந்தனமரத்திலான கிருஷ்ணர், வகுமி, சரவன்வதி, நந்தி முதல் தனுசாலூர் ஆடும் பொம்மை ஏரூக் சிலைகளும், பொம்மைகளும், ஆள் அளவு குத்துவிளக்குகள், அழகான கைவிளக்குகள் — எல்லாம் அலங்காரச் சோடனைகள், ஒரு மினி பூங்குமிகுமார்.

திருமதி பூங்குன்றன் சமயல் அறைக் கதவைத் திறந்திருக்க வேண்டும்; இறைச்சி வழுவுவின் மாமிச நெய் வாசனை வரவேற்ப நைக்கு வீசியது; தொடர்ந்து அவவே வந்தா.

‘எப்படி?’

“எப்படி!” நானும் எதிரொலித்தேன்.

பூங்குன்றன் மனை விளை ‘அனு’ என்று அழைத்தார். அனு என்ற அண்மைத்துவை (உண்மைப் பெயர்) நான் ஊரில் இரண்டொரு தரம் பார்த்திருக்கிறேன். பூங்குன்றனின் தலை முட்டையாகி விட்டதால் வயது காட்டினாலும், அன்மைத்து இன் மையாகத் தோன்றினாலும் தலை மயிர் மைக் கறுப்பு. அனிந்திருந்த ஜீன்கம் சேட்டும் உடலை இறுக்கமாகவும் நறுக்காகவும் காட்டின.

வாசல் மணி ஜலதரங்களைச் சிலை ஒலித்தது. கதவைத் திறந்ததும், உள்ளே வந்த இருவர் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டார்கள். டொக்டர் மோகனும் அவர் மனை வியும் என்று; இளம் சோடிகள். ‘ஹலோ ஹலோ வோ வோ’ என்ற ஆரவாரத்துவன் வந்து குளிர் நடுக்கத்தைக் கொஞ்சம் மிதமாக நடித்த மோகன் ஹோலுக்குள் போக, மனைவி சமயல் அறைக்கு ஒடினால். இன்னும் இருவர் வந்தனர். சம்பிரதாய அறிமுகங்கள் எனக்கு ஆங்கில முறையில் தடந்தன.

பூங்குன்றன் தனது வீட்டை எனக்கு அறிமுகம் செய்வதற்கு விரும்பி, என்ன மேல் மாடிக்கு அழைத்துச் சென்றார்; தனது அறையைக் காட்டுவதே அவர்து முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. அங்கே அவர் இந்தியப் பயணத் தின்போது சேர்ந்த ஏராளமான தமிழ் சித்தாந்த நூல்கள் இருந்தன. அவர் எழுதிய சிறுவர்கள், அம்மணமா

நூல்களையும் எடுத்துக் கட்டில் மீது வைத்தார். அவை பள்பளர்பான் கடுதாசியில் அச்சடித் திருந்தாலும், எமது ஊரில் அந்தி யேட்டியின் போது வெளியிடும் “நினைவு மலர்” களின் அளவிலேயே இருந்தன.

சென்ற தடவை இவங்கைக்கு வந்தபோதுஅம்மன் கோவி வூங்கு ரூபா 10,000/- அன்பளிப்பு செய்ததாகவும், அவர்கள் தனது பார்த்தியத்தைக் கொரவிக் கும் முகமாக “வை சித்தாந்த பாதுகாவலர்” என்ற பட்டத்தை அளித்ததாகவும் கூறினார். தொடர்ந்து யாழ் பல்களைக் கழக கொரவ கலா நிதி ப் பட்டம், தான் செய்ய இருக்கும் அன்பளிப்பு, கட்டிலிலே கிடக்கும் இந்த நூல்கள்..... இப்படியாக அவர் பேசியது எனக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. வெளியூர் பணத்தால் எமது ஊரில் எதையும் வாங்கலாம், சாதிக்கலாம் என்ற தோரணையில் அந்த அவர் இருந்து போல் தோன்றியது.

இதற்கிடையில் வாசல் மனை பல தடவை இனிமையாக ஒலித்தது. பல விருந்தினர் கீழே வந்திருக்கிறார்கள். அன்று அந்த வீட்டில் ஒரு அரசியல் கூட்டம் தடக்க இருப்பதாகவும், அதன் பின் எல்லோருக்கும் மதிய போசனம் என்றும் பூங்குன்றன் கூறினார். அடுத்து இருப்பது தனது இருமகள்மாரின் அறை என்று கூறி அர்ப்பன்று. அப்போது அவர்கள் அறையில் இல்லை. அங்கே, வீரித்த சுடையைக் கொல்க்கும் வாங்கலாம், சாதிக்கலாம் என்ற தோரணையில் அந்த அவர் இருந்து போல் தோன்றியது.

கக் கட்டமிகள் அகியோன் முழு அளவு வர்ணப்படங்கள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. கட்டிலிலும் நிலக் கம்பளத்திலும் பல வித மான மின்சாரப் பொருட்கள், ஏற்றல் பொருட்கள், அலங்கர உடைகள், தலை முடிகள் கிடறிக் கிடந்து, அதித செழிப்பின் அடங்காத்தனத்தை அம்பலமாக்கின.

நாங்கள் மீண்டும் கீழே ஹோலுக்குப் போன்போது இது பது பேருக்குமேல் வந்திருப்பதை பார்த்தோம். எனக்கு சம்பிரதாயமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள். பொருட்டார்கள், ஆணதாதிகள், பொறுப்பியலாளர், கொம்பியுற்றர் நிபுணர்கள், விகுராவிசுகள் அங்கே இருந்தனர். அவர்கள் யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டில் பிரபல கல்லூரிகளிலே இவைக் கல்வியைப் பயன்படுத்திப் படித்தவர்கள். சிலர் மேற்படிப்புக்கு இங்கே வந்து நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்டார்கள்; சிலர் சிங்கள மொழிச் சட்டத்தைக் கொட்டி அகாலமாக அரசாங்கச் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற வர்கள்; இன்னும் சிலர் அண்மைக் காலத்தில் அகதிகள் என்று கூறி வந்தவர்கள்.....'

இந்த வேளை திரு. மூர்த்தி தனது சிறுகதையைப் படிக்கும் போது நான் சிறிது நித்திரை கொண்டிருக் கொண்டுகூட்டுத் தான். அதை அவர்களின் வெற்றுத்துறைத்தால், மேசையித்து வைத்து விட்டு, ஒரு சிகரட்டைப் பற்றவைத்து ஊதியைப் பொன்னார்:

“அவர்கள் அன்று நடத்திய கூட்டம் ‘தமிழர் உரிமை’ பற்றிப்பது. அந்த வட்டாரத் தமிழர் நல்லவர்தான் மிஸ்றர் வின்கம். காம் இலங்கையில் எப்படிப்போராட வேண்டும், என்ன சியாகங்கள் செய்ய வேண்டும், நாந்த அளவு தமிழ் மண்ணையும் பாதுகாக்க வேண்

மும் என்று எமக்கு அறிவுரையும் ஆணையும் தருவதற்குத் தீர்மானங்கள் அவர்கள் எடுத்தார்கள். அதற்கான பண உதவி செய்வது அவர்கள் கடமையாம். ‘நாங்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் குடிக்கும் வீஸ்கிடையக் குறைத்து, அந்தப் பணத்தை அனுப்பினால் போதும்’ என்று ஒருவர் கூறினார். முதலில் நான் அதை, குடிபோதையில் கூறப்பட்ட ஹாஷ்யம் என்று நினைத்துச் சிரித்து விட்டேன். ஆனால் அது மிகவும் உறுதியாகக் கூறப்பட்ட ஆவோசன என்பதை மற்றவர்களின் பவித்திரமான வரவேற்பிலிருந்து பின்பு தெரிந்து கொண்டேன். அவர்களின் சமூக அந்தல்தும் சிந்தனை நிலையும் வேறு மட்டத் திற்கு உயர்ந்து விட்டதை உணர்ந்தும் கொண்டேன்.

இங்கிலாந்தித்துக் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புதிதாக வந்துள்ள ஓர் இளைஞரும் அங்கிருந்தான். அவனுக்கு இப்படியான பேச்கைகள் மிகவும் அவமதிப்பாக இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது; கடைசியில் அவை அவன் உள்ளத்தை வெடிக்க வைத்தன.

‘விவர் பூல்’ வட்டாரத் தமிழர் தலைவர், ஒரு பொது மருத்துவர்,

வ

லண்டனுக்குக் கண்சேர்ஜீ செய்ய வந்து, முதலாம் பாகத்தி வேயே மூன்று தடவை தவறிய தால், பொது மருத்துவம் செய்து ஜூசுவரியமாக இருப்பவர், அக்கூட்டத்திற்கு விசேஷ விருந்தினராக வந்ததால் லிலிதிட்டங்களைக் கூறினார். கூட்டம் முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் நடைபெற்றது என்றாலும், அவர் பேசும்போது அந்த இளைஞர் கேட்டான்:

‘சேர், தமிழ் பற்றியும், தமிழ்ப்பிரதேசம் பற்றியும், தமிழ் மக்கள் பற்றியும் பேசும் நீங்கள், இவற்றைத் தமிழில் பேசினால் என்ன?’ தலைவர். நான் அவர்மானப்படுத்தப்பட்டதால் ஏற்பட்ட

தனது கோபத்தை வெளிக்காட்டும் வண்ணம், அதிர்ச்சியடைந் தவர்போல் அனர் நிமிடம் ஓன்றுமே பேசாமல் முழு மெளனம் அனுசரித்துவிட்டு நளின மொழியில் சொன்னார்: ‘மிஸ்றர், இன்டைக்கு தமிலில் பேசச் சொல்லுவது நிற்கும் உள்ள ஒற்றுமையும் தெரியவில்லை; என்ன அடையாலுமோ! இளைஞர் போன்றும் விவர் பூரார் கூறினார்:

‘விவர் போன்றவர்கள்தான் எங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கப்போகிறவர்கள். எங்களுடைய பவுண்டல் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குத் தெரியும்.....’

மற்றவர்கள் முகங்களிலும் அதை ஆமோதிக்கும் பல விதமான கொணல் சுருக்குகள்.

மூர்த்தி சிறுகதைத் தாள்களை அப்படியே மேசை மீது வைத்த தார். உணர்ச்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட அவர் விரல்கள் மேசையில் தாளம் போட்டு நடுங்கின. சிகரட்டை அனைத்து, சாம்பல் தட்டத்திலே உருகுவிலை நக்கினார். அவர் சொன்னார்:

“பாருங்கோ எடிற்றர், அந்த நேரத்தில் எனது தன்மான உணர்ச்சிகளும் பாரதாரமான முறையில் சின்டப்பட்டன. ஒரு பூக்கும் அல்லது குருவளி அங்கே ஏற்பட்டு அந்த வீடு சிதைந்து எல்லோர் தலையிலும் விழுந்து மண்ணேடு மண்ணேகப்போகாதான்றுக்கூட நினைத்தேன்.”

அப்போதைய நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு நடைக்கு வைத்து தேவை என அனுமானித்து கூறினேன்: “பொருட்டார் மூர்த்தி”

நீங்கள் நினைத்துபோல் நடந்திருந்தால், ஆயிரம் ஆண்டுகளின் பின், ஒரு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் அந்தப் பிரதேசத்தைத் தோண்டி ஆய்வு செய்த பின், ‘ஆகா! நமது சைவ நாகரிகம் வண்டன் நகரிவேயே இருந்திருக்கிறது. மன்னனின் கீழ் இருந்த கோவிலில் பெரிய நடராஜர் சிலை கண்டுபிடிப்பு’ என்று கட்டுரை எழுதியிருப்பார்.’ மூர்த்தி சிரிக்கும் நிலையில் இல்லை. தனது ஆராய்ச்சித் தொழில் முறையை நான் நிதித்ததாக நினைத்தாரோ என்னவோ? இங்கே வந்ததிலிருந்து. அவர் மெளனமாக இருந்த அதிக நேரம் இதுதான், யோசனையின் பின் அவர் கூறினார்:

“எடிற்றர், ஒரு சில கண்டுபிடிப்புகளை வைத்து நாங்கள் எமது பழம் காலத்தைப் படம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம். அதேபோல் இப்போதைய சில நடைமுறைகள், சம்பவங்கள், ஏன் சம்பாஷி ஜீக்கோ கூட ஆராய்ந்து எதிர்காலத்தை முன்கூட்டி. அறிவிப்பதும் எமது கடமையாகும். அதனால்தான் இந்தச் சிறுகதையை எழுத முயன்றேன்.

மின்டும் ஒரு சிகரட்.

“பாருங்கோ இது உண்மைக்கதை, மிகுதியையும் நிங்கள் கேட்கவேண்டும்.”

அவர் முன்னால் இருந்த சிறுகதைத் தாள்களை நான் எட்டி எடுத்தேன். இன்னும் சரி அரைவாசி இருக்கிறது. கடைசிப் பக்கத்தை நான் புரட்டியபோது, எந்த வயதினாலும் முதலாவது சிறுகதையை எழுதியவருக்கு ஏற்படும் அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்புடன் தெற்றிப் பேசினார்: ஆனால், ‘யாவும் கற்பணி’ என்று கடைசியில் பொட்டிருக்கிறேன்,

ஒரு வாத்தியார் போல் சிரித் தென் நான்.

தொடர்ந்து அந்தக் கதையின் மிகுதியை நான் படிக்கும் நிலையிலோ, அவர் வாசிக்க நான் கேட்கும் நிலையிலோ இல்லை. ஒரு பக்கம் மட்டும் கண்ணேட்டமாகப் பார்த்தேன். அதில் பூங்குன் றன் வீட்டு விருந்து பற்றிய முழு விபரமும் இருந்தது; ஒரு ஜந்து நடச்த்திர ஹோட்டின் சாப் பாட்டு (மெனு) பட்டியல் அடங்கிய தராதர விருந்து அது.

தமிழில் சிறு கடத் என்ற பெயரில் கவாரஸ்யமான குட்டிக் கதைகளையே வாசித்துப் பழகிய எமது வாசகர்களுக்கு இந்தச் சிறுகதையிலுள்ள வர்ணணைகளை ஜீரணிப்பது சங்கடம் என்று எப்படி அவருக்குக் கூறுவது? ஆறுதலாகக் கதையைப் படித்துவிட்டு, அதைச் சுருக்கித் தரும் முறையை எழுதி, அவருக்கு அனுப்பலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். நான் நினைத்தை அவரே கூறி அரு:

“எட்டற்றர், நீங்கள் கதையை முதலில் இருந்து படித்துப் பாருங்கள்.”

“ஓம்”

‘பாருங்கோ’ என்றார் மூர்த்தி. “அன்று விருந்தின் பின் விஸ்கம் விட்டில் நான் கேட்டு அறிந்த செய்திகள் என்னை எமது எதிர்காலத்தை நோக்கிச் சிந்திக்க வைத்தன. பின்னேக்கியேபார்த்துப் படம் திட்டிய எனக்கு, இது ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது.”

நான் எழுந்து அவுவலக அறையன்னை முடிவேன். வெளியே இரவின் கொழும்பு தெரிந்தது. மூர்த்தி சொன்னார்: “அவர்கள்

தமிழை பிரிட்டில் பிரஜைகள் என்று கூறுவதில் கொரவமடை கிருஞ்கள், அதைப்பற்றி எமக்குக் கவலை இங்கு. அவர்கள் நல்லாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அங்கு இருந்து எம்மை இயக்க நிலைப்படை நான் நாம் எதிர்க்க வேண்டும்.” “ரிமோற் கொன்றரோல்” என்றேன் நான். மூர்த்தி இங்கே அறைக்கு வந்தில் இருந்து இலை சாக்கிருக்கும் நிலையில்கூட இல்லையே! அவர் சொன்னார்:

“வெளிதாட்டில் இருப்பவர்களால் தற்போது சில பொருளாதார நாள்மைகள் வந்தாலும், எதிர்காலத்தில் இந்தப் போக்கு எங்கள் வாழ்க்கை நிலையைத் தாறுமாறுக்கும். வெளிதாட்டில் இருந்து பிச்சைப்பணம் கிடைக்கும் பணக்காரர்க் காதி ஒன்று உருவாகிறது. அந்தப் புதிய சாதிக்கு மற்றவர்களைக் கீழாகக் கணிக்கக் கூடிய எல்லா விதமான குணங்களும் இருக்கும்.”

“உண்மை” என்று அவர் கூறி யதை ஒத்துக்கொண்டு, “அதற்காகப்பிரநாட்டில் இருக்கும் இன்த தவர் அனுப்பும் பண உதவியையும், பொருட்களையும் வேண்டாம் என்று கூறுவதா?” என்று ஒரு குறுக்குக் கேள்வி போட்டேன்.

“அப்படியான உதவிகளைப் பற்றியதுதான் இந்தக் கதை” என்றார் மூர்த்தி, “எங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அதை விஸ்கத்தின் தாய் நல்ல முறையில் எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினால், கதையைப் பற்றும் பூங்குன்றனீள் தாய் அவதான்.”

“கதையை நான் படித்துப் பார்க்கிறேன்” என்றேன்.

வெளியே ஒழுக்கமில்லாத முழுக்கத்தின் பின்னணியில் பெரிய மழை பெய்துகொண்டிருந்தது.

மூர்த்தி கிரட்ட புகைத்துக்கொள்டிருந்தார். நான் கதையை சில பக்கங்களைப் படித்தேன். மூர்த்தி சொன்னார்: “விங்கத்தின் தாய் ஆவரங்காலில் இருக்கிறார். அவவிற்குக் கொடுக்கும்படியாக ஒரு நியாயமான பெரிய மருந்துப் பார்சலைத் தந்தார் அவர். நான் அதை வாங்கிக்கொண்டேன். இதில் சங்கதி என்னவென்றால் சில மாதங்களுக்கு முன், அவருடைய மணைவி அவர்களுடைய வெள்ளவத்தை வீட்டை விற்பதற்காகக் கொழும்பு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் யாழிப்பாணம் போவதற்கு விங்கம் அனுமதிக்கவில்லை. பார்த்து கொஞ்சம் அங்குமிகுமாக கொழும்பு வந்திருக்கிறார். ஆனால் கொண்டு வந்த பார்சலைப் பார்த்தபோது, “மருந்துகள்” என்று கூறினேன். ஒருவன் கிழவியின் கால் கட்டை அவிழக்கும்போது, மற்றவர் லிங்கத்தின் பார்சலைத் திறந்தான். எல்லாம் ஒரே அவதி, ஏதோ ஒரு போராளி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த வர்கள் போல் தோன்றினர். எந்த விதமான விபரமும் அவர்களைப் பற்றிக் கேட்க நான் விரும்பவில்லை. அது தேவைபோல் எனக்குத் தோன்றவில்லை: அவர்கள் இந்த நாட்டின் மைந்தர்கள்: இந்த நாட்டில் பிறந்து இறக்கப் போகிறவர்கள். அவர்களில் பலர் பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் உள்ள இடைக்காலத்தை எமக்காகக் குறுக்கிக் கொண்ட வர்கள். வேறு விபரம் எதற்கு? பார்சலைத் திறந்தவன் எனக்குச் சொன்னான்:

“கடைசியாக இப்பவாவது கிழவிக்கு மருந்து சேர்ந்து விட்டது” என்றேன் நான்.

“இல்லை” என்றார் மூர்த்தி நான் ஆவரங்காலுக்குப் போன போது பின்னேரம் ஆறு மணி இருக்கும். அது விங்கத்தின் தமக்கையின் வீடு—வீடு ஷெல் பட்டு ஒரு பகுதி உடைந்திருந்தது. தமக்கையும் அவளின் புருஷனும் தோட்டத்திலிருந்து திரும்ப வில்லை. அவர் ஓய்வு பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர். விங்கத்தின் தாய் மட்டும் ஒரு கட்டிலில் கால் நீட்டிக் கொண்டு இருந்தார். காலில் கட்டுப் போடப்பட்டிருந்தது. ஷெல் வின் ஒரு துண்டு பட்டு வந்த காயக் காய்கள் என்று சொன்னார். அதே ஷெல் நிறை மாதப் பசு ஒன்றையும் கொண்டு விட்டது. மருந்துப் பார்சலைத் தாய் முன் வைத்தேன். விங்கம் பற்றிய பேச்சு அவளின் முகத்தைச் சுருக்கியது; வாய் திறந்து ஏசவில்லை; அவ்வளவுதான்.

“என்ன அண்ணை, ஒரு பண்டேஜ் ரோல் கூட இல்லை.”

“அன்றி பயோறிக் கப்குல்ஸ் இருக்கிறதா பார்?” என்று தனது சகாவைக் கேட்டான், மற்றவன். அவைகூட இருக்கவில்லை. நானும் பார்த்தேன். எல்லாம் உயர்தர ‘வைற்றமின்’ கள் — காரமான மல்லி வைற்றமின், ஏ, பி, சி, மூ. இப்படியாக மூன்று கீறு போத்தல்களும் இருந்தன.

“ஃபிளேவின் இருக்கா?” புண் கட்டுபவன்.

“இல்லை, அதுகூட அதிக அளவு மதுசாரம் சேர்ந்த வைற்ற மின் ஜெனிக்” தான்.

“எனக்கேள் ரெணிக்” என்று விங்கத்தின் தாய். “அதை அவனுக்குக் கொண்டுபோய் குடு.” அவன் என்று அவனுறிப்பிட்டது மகன் விங்கத்தை.

கிழவியின் காலுக்கு பண்டேஜ் போட்டு முடியும்போது, வீட்டுக் குள் போன பையன் வந்தான். அவன் கையில் இருந்த பார்சலில் ‘கறி’ மணத்து. முவரும் போய் விட்டார்கள்.

கிழவி சொன்னு: ‘என்றை பேரானும் இந்தப் பொடியன்களும் இல்லாட்டி நான் எப்பவோ செத்திருப்பன்!'

நான் வைற்றமின்களையும், ரெணிக்போத்தல்களையுமாக்குத்து பார்சல் பெட்டிக்குள் வைத்தேன். அவவிடமிருந்து விடவை ரூம் போது, வைற்ற மின் களைத் தயாரானாலும், படுத்திச் சொன்னேன்.

வெளி

— வாக்தேவன்

அன்று காலை சோர்வற் றினுந்தேன்
‘இன்று ஒய்வாய் இரு’ எனக் கேட்டது நெஞ்சு,
‘இன்றைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை இல்லை
எழுந்து நடவும்’ — என்றனர் வீட்டார்;
எனது இயல்பின்
கழுத்தைத் திருகி எறிந்தேன்
பிறகு எழுந்து நடந்தேன்.
கலண்டரின் டயரியின்
கடிகார மூடகளின்
பலிபீடத்தினில் அவியும் உயிர்.
விடு எனை வெளியில்
காற்றினில் முகத்தினை நிமிர்த்த
நான் ஏற்றே முச்ச விட!

“அம்மா இவை உயிர்க் கத் துக்கள்.”

அந்தப் பார்வை! என்னுல் விபரிக்க முடியாது.

நான் திரும்பும்போது எனக்குக் கேட்டது:

“உயிரைக் காப்பாற்ற ஆரும் இஞ்சை இருந்தால் மட்டும் அவையள் கத் து அனுப்பிப் போடுவினம்..”

நான் காரில் ஏறினேன் அப் போது அந்தப் பார்சல் தூக்கி விசப்பட்டு, வாசலுக்கு பக்கத் தால் ஓடும் ஒரு ஒடையில் விழுந் தது.

“அந்தப் பேச்கம், அந்தக் காட்சியும் தான் எனது சிறுக்கையின் கரு.”

வாநிதி மூர்த்தி இவற்றைக் கூறி முடித்ததும் வீட்டிற்குப் போகத் தயாரானாலும்;

நமது இலக்கியத்தின்

நாளைய வளர்ச்சிக்கு

என். சோமகாந்தன்

ஏழுத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது இலட்சியப் பயணத்தில் எதிர்நோக்கிய இடையூறுகளுக்குத் துணிகரமாக முகங் கொடுத்து, நான்கு தசாப்த காலமாக இடையருது மேற்கொண்ட எழுத்துப் பணியின் காரணமாக, ‘ஏழுத்து இலக்கியம்’ என்பது இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் தட்டிக்கழிக்கப்பட முடியாத அந்தஸ்துக்குரியதாகி விட்டது.

‘சிங்களம் மட்டுமே’ கட்டம் தைக் கொண்டு வந்து அரச கட்டிலில் இருத்தி அம்மொழியை ஆட்சி மொழியாகக் கிரீடம் குட்டியவர்களும், அவர்களைத் தொடர்ந்து அதிகாரத்துக்கு வந்தவர்களும் அரச மொழியின் அபிவிருத்திக்கான செயற்பாடு டிலேயே கரிசினையான கண்ணாங்கருத்துமாயிருந்ததால், அம்மொழியும் அதனுடன் இணைந்த கலை இலக்கிய கலாசாரங்களும் புது எழுசியும் ஏற்றமும் பெற்றன. சிங்களக் கலை இலக்கிய கலாசாரங்கள் தலைதுக்கியிப் படர்வதற்குக் கிடைத்த பலமான கொழு கொழுப் போல, தமிழ்கள்கியமும், கலைகளும் வாய்ப்பையும் வசதிகளையும் பெற முடியாமற் போயின்.

இரு நாட்டிலேந்படும் அரசியல் திருப்பங்கள், அங்கு வாழும் மக்களுடைய சமூக, பொருளாதார, வாழ்க்கையில் மட்டுமல்ல, மத்தினின் வாழ்க்கையைட்டின் ஒன்றி விட்ட பண்பாட்டமிச்சுகளிலும் நடத்துவதுடன் இவர்களின் திறமைகளுக்குத் தூண்டு கோலாக, பல்வேறு இலக்கியத் துறைகளில் போட்டிகளும் ஏற்பாடு செய்யப்படுவது அவசியம். இது இலக்கியத்துக்கு மட்டுமல்ல, மற்றும்

புதிய தலைமுறை

கடந்த பத்து ஆண்டுகள் முன்னெப்போது யும் விட நமது இலக்கிய உலகத் தில் பரந்த புதிய எழுத்தாளர் தலைமுறையொன்று வேகமாக வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களின் படைப்புக்களில் ஆரோக்கியமான கருத்தும் ஆழமான பார்வையுமிருப்பது அவதானிக்கப்பட வேண்டியது. இலக்கியச் சாதனை புரிய வேண்டுமென்ற இவர்களின் தவிப்புக்குத் துணை செய்யும் மாவட்டர்தியில் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்துவதுடன் இவர்களின் திறமைகளுக்குத் தூண்டு கோலாக, பல்வேறு இலக்கியத் துறைகளில் போட்டிகளும் ஏற்பாடு செய்யப்படுவது அவசியம். இது இலக்கியத்துக்கு மட்டுமல்ல, மற்றும்

கமுத்துறைகளுக்கும் பொருந்
தும்:

நூல் வெளியீடு

இப்போது சில காலமாக எமது மண்ணில் ஆண்டோன் மிற்கு சராசரி சுமார் 40 நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. தாமாகவே வாங்கிப் பிரசரித்து எழுத்தாளர்களுக்கு 'ரேபுயல்டி' கொடுக்கும் தமிழ் நாட்டிலிருப்பதைப் போன்ற வெளியீட்டு நிறுவனங்களோ, சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்கு இருப்பதைப் போன்ற பிரசர நிறுவன வசதிகளோ அற்ற எமது எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் பார்த்துப் பெரிய சாதனை எனப் பெறு மைப்பட்டுக் கொள்வது நியாயமானது எனினும், தனது நூலொன்றை வெளியிடும் முயற்சியில் சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளன் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள் வெளியில் தெரியாத கசப்பான சம்பவங்களாகும். தனிர அந்நூலின் பிரதிகள் விற்பனையாகி வாசகரைச் சென்றடைவதற்கு ஒழுங்சான், கட்டுக்கோப்பான ஒரு விநியோக அமைப்பு இல்லாமலிருப்பது எழுத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தனவில் பெருத்த சங்கடத்தைச் சுமக்கவேண்டிய நிலையைக்கு ஆளாக்குகின்றது.

எழுத்தாளன் தனது ஆக்கத்தை நூல் வடிவில் கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக, அரசு வங்கிகளில் கடன் பெறுவதற்குள் இறுக்கமான சிவப்பு நூடாக்களைத் தளர்த்தி வழிவகைகள் இலகுபடுத்தப்படுவதன் மூலம் எழுத்தாளர்களின் முதலீட்டுப் பிரச்சனைக்கு உதவ முடியும். நூல் வெளியீடப்பட்டதும் அந்நூலின் கணிசமான ஒரு தொகைப் பிரதிகளை— கல்வி அமைச்சு ஊடாக கல்லூரி நூல் கங்களுக்கும், மாதான சபை

எல்லூடாக பிரதேச சபைகளின் நூல்களாக, சனசமூக நிலையங்களுக்கும் மழங்குவதற்காக— கலாசார அமைச்சு கொள்முதல் செய்ய முன்வருமிடத்து, நூலாசிரியன் எதிர்நோக்கும் விற்பனை— விநியோகப் பழுவிலிஞ்சுந்து அவசிய விடுவிக்க முடியும். நூல் அச்சிடமுதலீடாகப் பெற்ற வங்கிக்கப்படுவையும் சணக்கமின்றி எழுத்தாளன் திருப்பீவிட இது வழி கோலும்.

சாகித்திய மண்டலம்

சிறந்த நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆண்டு தொறும் வினாதளிக்கப்பட்ட விஷயம், பல ஆண்டுகளாக நடைபெறுமிருப்பதால். சாகித்திய மண்டலம் எனக் கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கிய அமைப்பு, தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரை, பொய்யாய், கனவாய், பழங்குடியாகி விட்டது. அதற்குப் புத்துயிருட்டி, சுறுசுறுப்புடனும் நேர்மையுடனும் அதனை இயங்கக் கூடிய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தெல்லிப்பழைகளை இலக்கியக் களம், இதனைச் சுட்டிக் காட்டி எழுத்தாளர்களின் சார்பில் குரல் எழுப்பியிருக்கின்றது. சாகித்திய மண்டலம் இயங்காமலிருந்த காலத்தில் வெளிவந்த நூல்களை ஆண்டு வாரிக்காசு சேகரித்து, அவ்வளவுகளைகளின் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசு வழங்குவதற்கான துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முன்வர வேண்டும். முத்த எழுத்தாளர்களின் பணிகளை இன்கண்டு, அவர்களைப் பாராட்டிக் கௌரவிப்பதற்கும் ஆவன செய்யப்பட வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு

இனங்களுக்கிடையே பரஸ்பர புரிந்துணர்வையும், நட்பையும் இலக்கியத்தின் மூலமும் செய்ய.

எம்மிடம் கிடைக்கும் நூல்கள்

டொமினிக் லீவா — கருத்துக் கோவை 15 - 00

மல்லிகை லீவா — மணிவிழா மலர் 30 - 00

எழுத்தாளன் சாபக்கேட்டுக்கு ஆளானவருக்கவே இருக்கிறார்களை வெளிநாடுகளுக்கு அரசு அனுபவி வைக்கும் கலாசாரப் பிரதிநிதிகள் குழுவில் தமிழ் எழுத்தாளன் களுக்கு இடமே இருப்பதில்லை. ஒய்யுதியம்

இலக்கியம் படைப்பதையே தமது முழுநேரத் தொழிலாக வரித்துக் கொண்டவர்கள் அரிது என்ற போதிலும், வயிற்றைக் கழவு வேறு சிறு தொழிலில் செய்து கொண்டு, வாழ்வின் வளமான வயசில் தமது முழுக்கவளைத்தையும் ஆர்வங் காரணமாக இலக்கியத் துறைக்கு அரப் பணித்துக் கொண்ட பல எழுத்தாளர்கள் எம்மத்தியிலுள்ளனர். இவர்கள் தமது பிற்காலத்தில் பொருளாதாரச் சுழியில் கிடக்கி அனுபவிக்கின்ற இன்னல்கள் மிகப் பல.

தமிழக அரசு முதியவசில் அல்லவறும் எழுத்தாளர்களுக்கு நிதி உதவி செய்வதைப்போன்ற எமது நாட்டு அரசாங்கம் வறுமையிலும் வயோதிப்பதிலும் வாடும் சிங்களக் கலைஞர்களுக்கு வீடும் நிதியும் உபகரிப்பதைப் போன்று, அரசு மட்டத்தில் எழுத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படும் வரை, அ. ர. க. அ. ச. மு., இ. நாகராஜன், மூவாண்ண... எனப் பட்டியல் பெருகுவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

கலாசார மண்டபங்கள்

இலக்கியக் கருத்தரங்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், எழுத்தாளர் கலந்துரையாடல் கள் போன்றவற்றை ஒழுங்கு செய்வதற்குப் பொறுத்தமான மண்டபங்கள், சகல வசதிகளையுங் கொண்டவையாக தமிழ்ப் பிரதேச மாவட்ட நகர்களில்

அமைய வேண்டும். இப்படியான இலக்கிய நிகழ்ச்சியான்றின் இப்போது ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பல சிரமங்களையும், ஏராளமான பணச் செலவையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் எழுத்தாளர்கள் தங்கியிருந்து செல்லக் கூடிய வசதி களைக் கொண்டதாக இம் மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். எழுத்தாளர்களின் குரலாக விளைங்கும் மல்லிகை இதன் அவசியத்தை அசிரியர் தலையங்கத் திட்ட வளியுறுத்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இலக்கியச் சஞ்சிகைகள்

ஈழுத்துத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இலக்கிய விழிப்பையும் பிரக்ஞாயையும் ஏற்படுத்தி, தனித்துவமுள்ளதாக எமது இலக்கியத்தைச் செய்ததில், எழுத்தாளர்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்து, அரும்பணியாற்றியவை பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளுமே. எனினும் ஒரிரு சஞ்சிகைகளைத் தவிர ஏனையவையின் வரவாறு எமது மன்னில் அற்பாயுசு வாழ்க்கையாக முடிந்து விட்டது துரதிர் ஷ்டமாகும். எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகளுக்கு முகங்கொடுத்து, பொருளாதார இன்ஸ்கேஸியும் சளைக்காது தாண்டி தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மல்லிகை போன்ற இலக்கிய ஏடுகள் வாடாமல் வதங்காமல் செழிப்புப் பெறவும்; இன்னும் புதுப்புதுச் சஞ்சிகைகள் தொன்றி எழுத்தாரவும் கொண்ட பரந்த புதிய தலைமுறைக்குக் களம் பரப்பிக் கொடுக்கவும் புதிய அனுங்குறை அவசியமாகின்றது.

பத்திரிகைகள் அன்றூடச் செய்திகளை அறிய வேண்டும் என்ற அவாவின் காரணமாக மக்கள் வாழ்க்கையின் அத்தியா

வகீயம் என்ற இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவை. இலக்கியச் சஞ்சிகைகளோ, கலாரசனையுடன் கூடிய அறிவுத்தாகத்தையும், தேடலுணர்வுக்காண விகிப்பையும் பிரதிபலித்து வெளியிடப்படுபவை; குறுகிய வாசகர் பரப்பைக் கொண்டவை. இலக்கிய ஆரவலர்களின் ஆதரவு என்ற அரவணைப்பு மட்டும் இதற்கு மூலதனமாகப் போதாது, இவற்றின் வளர்ச்சிக்கான பாதுகாப்பு அரசின் துணையோடு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அ. அச்சக சாதனங்களை அமைத்துக் கொள்ள இலக்கிய ஆடிப்படையில் வங்கிக்கடன் வசதி.

ஆ. அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் தொடர்ச்சியான விளம்பரங்கள்.

இ. கலாசார, கல்வி, தகவல் அமைச்சக்களின் செயற்பாடுகளில் இச் சஞ்சிகை களுக்கும் இடமளித்தல், (உதாரணம்: கல்வி அமைச்சினாடாக பாடசாலைகளின் நூலங்களுக்குச் சந்தா மூலம் வரவழைத்தல், தகவற்றுறை அமைச்சின் வெகுஜூன் சாதனங்களில் பிரசாரம்)

ஈ. கணிசமான ஒரு தொகைப் பிரதிகளைக் கலாசார அமைச்சுக் கொள்முதல் செய்து சனசுருக நிலையங்கள், பிரதேச சபை நூல்களில் பரப்பல்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளவை அவசரக் குறிப்புக்களே. ஒவ்வொன்றையும் நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் பற்றி விளக்குவதற்கு சிலபக்கங்கள் போதுமானதல்ல. வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் சந்திப்போடு,

கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதல்ல எனது நோக்கம். சமவார்களுடன் சம்பாலிக்க, மனம் விட ஓக்கதைக் கீழு ஒரு சந்தர்ப்பம். பரஸ்பரம் ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதுடன், நமது பொதுக் கருத்தை வாசகர் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இது. இந்த தலைமுறையினர் இந்தத் தளத்தை நன்கு பயன்படுத்த முன்வருவது அவர்களுடு இலக்கிய அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதுடன் மல்லிகை வரசகர்களுக்கும் புதிய தகவல்கள் சிட்டக்க ஏதுவாகவும் அமையும்.

பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் செய்யும் மக்கள் சேவையும் எனக்குத் தெரியும். சிலர் ஏடா கூடமாக நடக்கலாம். மன வெறியை வார்த்தைகளில் அன்ளித் தெளிக்கலாம். ஆனால் காலத்தின் ஒட்டத்தில் இப்படியானவர்கள் தூக்கியெறியப்பட்டு விடுவார்கள். ஒன்றை நம்புகள். இன்று உலகை உலுக்கு வதே தொழிலாளர் கரங்கள் தான், நாளை ஆனால் கரங்கள்!

● பிரபல நாவலாசிரியர் நீல பத்மநாபன் சமீபத்தில் வீதியில் வைத்து மோசமாகத் தாக்கப்பட்டாராமே, இது பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

இனுவில். க. மோகனதாஸ் நானும் இதைப் பத்திரிகை களில்தான் படித்தேன். மனசில் ஒரே வேதான்யாக இருந்தது,

ஒரு படைப்பாளி தனது சிருஷ் டியெ உருவாக்கும் போது விருப்பு வெறுப்பற்று ஆழந்த ஆய்வுக்குப் பின்னர்தான் படைக் கிள்ளுன். அவன் படைப்புக்கு அடிநாதமாக இயங்குவது இந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கும் சின்னத்தனங்கள், சீரழிவுகள், யதார்த்த நிலைபாடுகள் போன்ற வைகளே. இவைகளைத்தான் தனது கருப்பெராருளாகக் கொள்ளுகின்றனன். இந்த உலகத்தை விட்டு அவன் சிறகுகட்டிப் பறந்து கற்பனை செய்ய முடியாது. அவனது படைப்பை ஏற்க முடியாதவர்கள் நிராகரித்து விடலாம். எதிராக அவனது உயிருக்கு, உடலுக்குத் தீங்கு செய்ய நினைப்பது மனித நாகரிகத்துக்கே இழுக்கு. மனித சிந்தனையின் ஒட்டு மொத்த வளம்தான் இன்றைய மனிதனின் நாகரிக வளர்ச்சி. அதைச் சிதற்டிக்க நினைப்பது மனுக்குலம் இது வரை காலமும் பெற்று வந்த சிந்தனைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாக அமையும். எந்த மொழிக் கலைக்கும் இப்படியான தாக்குதல்கள் அழிவையே தரும்.

● நான் பார்த்து வருகிறேன். மல்லிகை ஆண்டு மலர் அட்டைப் படங்களில் அநேகம் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உருவங்

களைப் பொறித்து வருகிறீர்களே, இந்த யோசனை எப்படி வந்தது. கிளிநோச்சி. ச. விவகோதி

எனது எழுத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே எனக்கென்று ஒரு தத்துவம் இருந்தது. 'உழைக்கும் வர்க்கமே உயர்ந்த வர்க்கம்!' என்று அந்தத் தத்துவம் எனக்குப் போதித்தது. அதனைப் பின்பற்றியே எனது சிந்தனையோட்டம் செழுமை கண்டது. அதன் வெளிப்பாடுகளே மலர் அட்டைப் படங்கள்.

● இத்தனை காலமாக நீங்கள் சஞ்சிகை நடத்துகின்றீர்களே, கடைசியில் கண்ட மிகச் சிமென்ஸ்?

வவுனியா. சி. சிவநாதன்

நான் என்றுமே லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்க்கும் வியாபாரியல்ல. சமுதாயத்திற்கு என்உழைப்பை நல்க வேண்டும் என்ற பேரவா என்கின்ன இதயத்திலேயே வேர் கொண்டது. எனது ஆற்றல் பேருவில் வெளிப்பாடு அடைவதை அவதானித்தேன். அதன் பரிமுமை வளர்ச்சியே மல்லிகை. உண்மையாகக் கூறுக்கள். இன்றைய ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மல்லிகையின் பங்களிப்புத் துலாம்பரமாகத் தெரிகின்றதா, இல்லையா? ●

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS
Wholesale & Retail

Dial : 26587

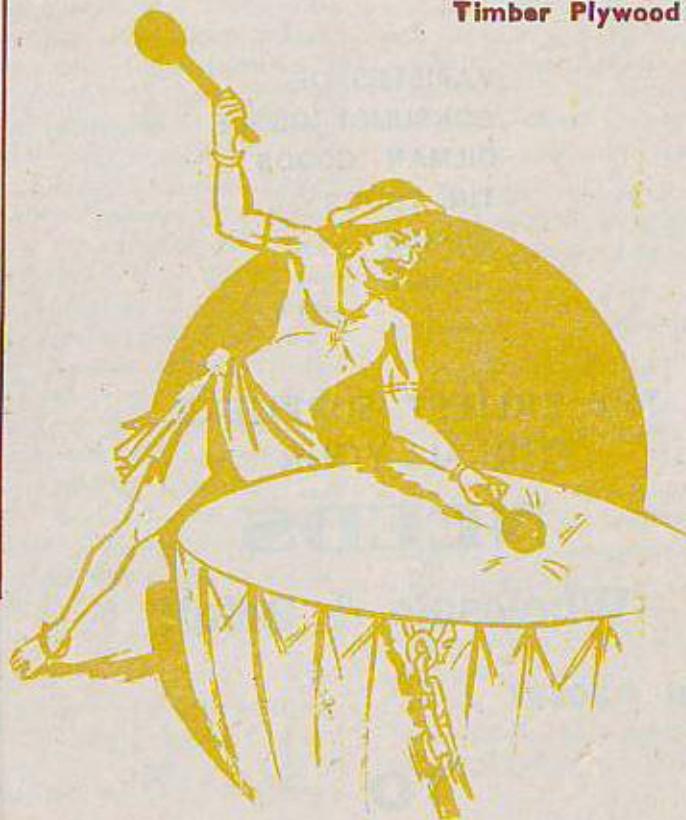
TO
E. SITTAMPALAM & SONS.
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikal Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.T.75/NEWS/89

Dealers in:

Timber Plywood & Kempas

Phone: 24629
548445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

**138, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**